

مرحله یک شانزدهم
ژاپن **۱۲** برزیل

مرحله یک شانزدهم
پاراگوئه **۱۱** آلمان

مرحله یک شانزدهم
مراکش **۱۱** هلند

مرحله یک شانزدهم
چهارشنبه 19:30
کنگو انگلیس

مرحله یک شانزدهم
چهارشنبه 23:30
سنگال بلژیک

مرحله یک شانزدهم
پنجشنبه 03:30
بوسنی آمریکا

ایران ورزشی

محمود ملاقاسمی هم رفت
کنار حبیبی و موحد

وداع با آخرین بازمانده

← ۳

پاینو
سپهری نو
پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

روزنامه صبح ایران • سال سیام • چهارشنبه ۱۰ تیر ۱۴۰۵ • 1 July 2026 • ۱۶ محرم ۱۴۴۸ • شماره ۸۱۵۱ • ۱۰ هزار تومان

انگاره انگار تیم ملی از جام جهانی حذف شده است

نه استعفا، نه عذرخواهی فقط سکوت

آمار کناره‌گیری مربیان ناکام جام ۲۳ در حال افزایش است

کومان از هلند جدا شد، ناگلرمن در آستانه خداحافظی

تیم ملی هرچه بدتر نتیجه می‌گیرد، جایگاه قلعه‌نویی محکم‌تر می‌شود

درخشان: به جای عذرخواهی با مردم طلبکارانه صحبت می‌کنند

سرمقاله

تعریف صحیح تاریخ‌سازی

مجید سلطانی / قبل از هر چیز باید بگوییم قدردان زحمت، غیرت و سختکوشی همه بازیکنان تیم ملی ایران هستیم. نمی‌توان همه آنچه در ۶ ماه اخیر بر تیم ملی گذشت را نادیده گرفت؛ اما تلاشی که برخی‌ها برای جا انداختن یک عبارت نادرست می‌کنند، به هیچ عنوان مورد تأیید نیست.

عبارت تاریخ‌سازی که به کار برده می‌شود، تعریفی کاملاً شفاف دارد: عملکردی فراتر از استانداردهای همیشگی و جاافتاده. تیم ملی در جام جهانی ۱۹۷۸ تنها یک امتیاز گرفت. از جام جهانی ۱۹۹۸ به این سو استاندارد ما میانگین تقریبی حدود ۳ امتیاز در هر دوره را نشان می‌دهد. جام جهانی ۱۹۹۸ (سه امتیاز)، جام جهانی ۲۰۰۶ (یک امتیاز)، جام جهانی ۲۰۱۴ (یک امتیاز)، جام جهانی ۲۰۱۸ (چهار امتیاز) و جام جهانی ۲۰۲۲ (سه امتیاز) به دست آوردیم. نه در جام جهانی ۲۰۱۸ که ۴ امتیاز گرفتیم نه در جام جهانی ۲۰۲۶ که بدون شکست از مرحله گروهی حذف شدیم، عملکردی در حد «تاریخ‌سازی» نداشتیم. ما در این دوره حتی به جمع ۳۲ تیم (تعداد تیم‌های ادوار قبلی) هم نرسیدیم. پس عادلانه نیست

برخی از افراد کادر فنی تیم ملی ایران، برای بزرگمایی نتایج تیم، از واژه‌ای استفاده کنند فراتر از ظرفیت و جایگاهی که دیدیم. «تاریخ‌سازی»، حذف بزرگان فوتبال دنیا توسط مراکش و پاراگوئه بود یا بازی برابر و آبرومندانه ژاپن در برابر برزیل ۵ ستاره. اگر حذف تیم ملی از مرحله گروهی جام جهانی ۴۸ تیمی، تاریخ‌سازی است، پس اگر تیم ملی مانند ژاپن، مراکش یا پاراگوئه عمل می‌کرد، چه واژه‌ای برای آن استفاده می‌کردند؟ اگر با واژه‌ای غلو شده و مبالغه‌آمیز خود را بفریبیم، در حق آیندگان و آینده این فوتبال خیانت کرده‌ایم. با حقیقت این فوتبال، محترمانه و واقع‌بینانه برخورد کنیم تا شرمنده نسل آینده نشویم.

روی خط جام جهانی

پایان سکوت مهاجم دورگه

در ماه‌های اخیر، گمانه‌زنی‌ها و شایعات بسیاری پیرامون دنیس اکرت، مهاجم دورگه ایرانی-آلمانی، در فضای رسانه‌ای منتشر شده بود. سرانجام این بازیکن جوان توانست فرصت حضور در اردوی تیم ملی ایران برای جام جهانی ۲۰۲۶ را به دست آورد. دعوت اکرت به تیم ملی پس از حواشی مربوط به سردار آزمون و عدم حضور وی در ترکیب تیم ملی، مورد توجه امیرقلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی، قرار گرفت و نام وی در لیست نهایی جام جهانی لحاظ شد. اما بر خلاف انتظارات اولیه، دنیس اکرت حتی برای یک لحظه نیز در هیچ یک از سه سابقه تیم ملی ایران در جام جهانی به میدان نرفت و هر سه بازی را از روی نیمکت ذخیره‌ها تماشا کرد. در حالی که مهدی طارمی به عنوان مهاجم ثابت تیم ملی به میدان می رفت، بازیکنانی نظیر علی علیپور و شهریار مغانلو نیز به عنوان یار تعویضی فرصت حضور در زمین را پیدا کردند. اما قلعه‌نویی در این تورنمنت تمایلی به استفاده از اکرت نشان نداد و اولین تجربه ملی این بازیکن چندان موفقیت آمیز به پایان نرسید. دنیس اکرت پس از بازگشت از جام جهانی، با انتشار پستی در صفحه اینستاگرام خود، احساساتش را درباره این تجربه بیان کرد. وی ضمن ابراز خوشحالی از حضور در تیم ملی ایران و یافتن دوستان و هم‌تیمی‌های جدید، از حمایت بی دریغ هواداران تیم ملی ایران در طول مسابقات قدرانی کرد. اکرت در پست خود نوشت: «کمی زمان لازم بود تا بتوانم این حقیقت را که این سفر به پایان رسیده، هضم کنم. بسیار غمگینم که جام جهانی ما تمام شد، نه فقط به این دلیل که حذف شدیم، بلکه به این خاطر که فرصت این را داشتیم تا در طول این مسیر، با آدم‌های فوق العاده زیادی ملاقات کنم. شاید برخی از آنها را دیگر هرگز نبینم و همین موضوع، خداحافظی را دشوارتر می کند.»

وی در ادامه از مردم مکزیک بابت میهمان نوازی‌شان تشکر کرده و خطاب به هواداران ایرانی در سراسر جهان نوشت: «ممنونم. متشکرم که از ما حمایت کردید، به ما باور داشتید و هر کجا که رفتیم، عشق خود را به ما ابراز کردید. اشتیاق شما برای ما همه چیز بود و هرگز آن را فراموش نخواهم کرد.» اکرت با اشاره به عدم حضورش در میدان، این موضوع را برای خود بسیار دشوار توصیف کرد: «دانستن اینکه این فصل از زندگی به پایان رسیده، دردناک است. گاهی دلت می‌خواهد زمان را به عقب برگردانی و چند موضوع را تغییر دهی. شخصاً این موضوع برای من بسیار دشوار است، زیرا نتوانستم آن طور که امیدوار بودم، در زمین بازی به تیم کمک کنم.» وی درباره این تورنمنت گفت: «من چیزهای زیادی یاد گرفته‌ام، به عنوان یک انسان رشد کرده و مهم‌تر از همه، هم‌تیمی‌هایی به دست آوردم که برای من حکم خانواده را دارند.»

وی در پایان پست خود، ضمن آرزوی خوشبختی برای همگان، ابراز امیدواری کرد که به زودی دوباره مسیرش با تیم ملی ایران تاقی پیدا کند.

رئیس جمهور مکزیک:

استقبال از تیم ایران، نماد میهمان نوازی و انسان دوستی مردم ماست

کلودیا شینباؤم، رئیس جمهور مکزیک، با اشاره به استقبال گرم مردم این کشور از تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی، تأکید کرد که این اقدام کاملاً مردمی و برخاسته از فرهنگ میهمان‌نوازی مکزیک‌ها بوده و هیچ ارتباطی با روابط سیاسی دولت‌ها نداشته است.

وی حضور خود خوش مردم تیخوانا و اجرای موسیقی سنتی ماریاچی را نمادی از محبت، همدلی، انسان دوستی و میهمان‌نوازی مردم مکزیک توصیف کرد.

رئیس جمهور مکزیک سیاست خارجی کشورش را مبتنی بر روابط میان ملت‌ها دانست که ریشه در «دکترین استراوا» و احترام متقابل به کشورها و عدم مداخله دارد. او افزود که ارزش‌های مردم مکزیک از فرهنگ‌های بومی سرچشمه می‌گیرد که روحیه جمع‌گرایی، همبستگی و اهمیت جامعه را بر فرودگرایي مقدم می‌داند. شینباؤم همچنین به شور و اشتیاق مردم نسبت به فوتبال اشاره کرد و از مردم مکزیک خواست به هویت و فرهنگ خود افتخار کنند و تأکید کرد که روحیه همبستگی، شادی، محبت و انسان دوستی از ویژگی‌های منحصربه‌فرد مردم این کشور است.

اعتراض به فیفا به دلیل اعطای جایزه صلح به ترامپ

۵۰ عضو پارلمان اروپا خواستار تحقیق فیفا درباره رئیس خود، جیانی اینفانتینو، به دلیل نقض قوانین بی طرفی سیاسی این نهاد شدند. این فشارها پس از اعطای جایزه صلح فیفا به دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، شکل گرفته است. نمایندگان پارلمان اروپا در نامه‌ای که وب‌سایت تحلیلی پژوهشی آمریکایی پولیتیکو به آن دست یافته، حمایت خود را از شکایت سازمان غیردولتی حقوق بشر فیرفراسترا اعلام کردند. در این شکایت از کمیته اخلاق فیفا خواسته شد تا درباره تصمیمات مربوط به ایجاد جایزه سالانه صلح فیفا و سپس اعطای این جایزه به ترامپ تحقیق کند.

در این نامه استدلال شده که اظهارات عمومی اینفانتینو به نفع رئیس جمهور آمریکا، اساسنامه این فدراسیون را نقض می‌کند؛ اساسنامه‌ای که تصریح دارد فیفا در امور سیاسی و مذهبی بی طرف می‌ماند. بری اندروز، نماینده پارلمان اروپا از گروه نوسازی اروپا و نویسنده این نامه، تأکید کرد که جام جهانی باید جهان را متحد کند و رفتار اینفانتینو اعتبار این سازمان را زیر سؤال می‌برد.

ترامپ این جایزه تازه تأسیس را در ۵ دسامبر ۲۰۲۵ در دستان اینفانتینو دریافت کرد. شکایت اولیه فیرفراسترا تنها سه روز بعد مطرح شد و در آن تأکید شده که اینفانتینو پیش از ایجاد این جایزه، شورای فیفا را مطلع نکرده بود. اقدامی که به عنوان تلاشی برای نزدیک شدن به رئیس جمهور آمریکا قلمداد شده است. نامه نمایندگان پارلمان اروپا بر ضرورت پاسخگویی به این مسأله تأکید دارد. فیفا دریافت این شکایت در ماه دسامبر تأیید کرده، اما هنوز به نامه نمایندگان یا درخواست پولیتیکو برای اظهار نظر پاسخی نداده است. می‌اوین برابر نیست که اعضای پارلمان اروپا از فیفا انتقاد می‌کنند. آنها پیش از این نیز تصمیم اعطای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ به عربستان سعودی و از کشورها به سابقه نگران‌کننده در زمینه حقوق بشر است، محکوم کرده و فیفا را به زیر پا گذاشتن اصول خود متهم کرده بودند.

انگار نه انگار تیم ملی از جام جهانی حذف شده است

نه استعفا، نه عذرخواهی؛ فقط سکوت

تا روزهای پس از حذف، تنها چند بازیکن از جمله علیرضا بیرانوند، مهدی قایدی، دنیس اکرت، صالح حمدانی، میلاد محمدی، علی نعمتی و سعید عزت‌اللهی با انتشار پیام‌هایی در شبکه‌های اجتماعی از مردم عذرخواهی کردند. هرچند این پیام‌ها لحنی محتاطانه داشت و ناگامی تیم را تا حدی به بدشانسی نسبت می‌داد، اما دست‌کم تلاشی برای برقراری ارتباط با افکار عام جهانی، مانند هر ناگامی بزرگ دیگری، انتظار واکنشی درخور از سوی اعضای تیم را در میان افکار عمومی ایجاد کرد. اما آنچه بیش از حذف خود، توجه بسیاری از علاقه‌مندان فوتبال را جلب کرد، سکوت بخش قابل توجهی از بازیکنان باتجربه و اعضای کادر فنی بود؛ سکوتی که این پرسش را به وجود آورده است که آیا این نسل از بازیکنان همچنان خود را متعهد به پاسخگویی در مقابل عملکردشان می‌دانند یا ترجیح می‌دهند بدون هیچ توضیحی به مسیر خود ادامه دهند.

بدرقه دراماتیک یوزها در مرز تیخوانا

ایران، برادر، تو دیگر مکزیک هستی!

از حال و هوای کاروان ایران پس از پایان جام جهانی اراره می‌دهد. در این تصاویر، بازیکنان با وجود خستگی مفرط و اندوه ناشی از حذف، با رویی گشاده و طمأنینه به درخواست هواداران پاسخ می‌دهند و تلاش می‌کنند خاطرهای خوش برای مردم میزبان به جا بگذرانند.

کاروان تیم ملی با همان اتوبوسی که در روزهای گذشته برای رفت‌وآمد میان هتل، زمین تمرین و فرودگاه از آن استفاده می‌کرد، وارد مرکز خرید شد. برای حفظ امنیت نیز نیروهای گارد ملی مکزیک، پلیس ایالتی و مأموران حفاظت مرکز خرید، با بازیکنان را همراهی می‌کردند. با این حال، فضای حاکم بر این دیدار کاملاً دوستانه بود و ازدحام هواداران بدون کوچکترین تنش مدیریت شد.

بازیکنان در گروه‌های مختلف مشغول خرید یا استراحت بودند. برخی از فروشگاه‌های پوشاک و لوازم ورزشی بازدید کردند. تعدادی برای صرف قهوه و دسر در کافه‌های مرکز خرید توقف کردند و عده‌ای نیز روی میزهای بخش عمومی نشستند. اما تقریباً هیچ‌کدام از آنها درخواست عکس با اعضای هواداران را رد نکردند. در یکی از تصاویر، مهدی طارمی، روزبه چشمی، سعید عزت‌اللهی، علی‌رضا جهانبخش و رامین رضاییان کنار هم در کافه‌ای نشسته‌اند که مکزیک با توپ و فترچه‌های جام جهانی به سراغشان می‌آیند؛ بازیکنان نیز با حوصله یادگاری‌های آنها را امضا می‌کنند.

طارمی بیش از دیگر بازیکنان مورد توجه هواداران قرار داشت و نوجوانان برای گرفتن سلفی با او صف کشیده بودند. سعید عزت‌اللهی روی توپ‌ها، پیراهن‌ها و مجله‌های هواداران امضا می‌کرد و رامین رضاییان که ساعاتی قبل از ناراحتی شدید خود بابت حذف ایران گفته بود، این بار با لبخند پاسخ محبت مکزیک‌یی‌ها را داد.

اما یکی از زیباترین لحظات این دیدار، رفتار علیرضا جهانبخش بود؛ کاپیتان تیم ملی برای امضای پیراهن یک

یک رفتار، بلکه درک زمان و حساسیت افکار عمومی است. نگاهی به نمونه‌های بین‌المللی نیز نشان می‌دهد که در فوتبال حرفه‌ای، اصل پاسخگویی حل‌شده، اما دست‌کم یک عذرخواهی رسمی یا توضیح درباره دلایل ناگامی می‌توانست نشانه‌ای از احترام به افکار عمومی باشد؛ اتفاقی که رخ نداد. تصاویر منتشرشده از حضور برخی بازیکنان در مراکز خرید مکزیک تنها یک روز پس از حذف نیز به این فضای انتقادی دامن زد. شاید خرید کردن در تعطیلات پس از پایان مسابقات، در ذات خود اقدامی غیرعادی نباشد، اما در شرایطی که میلیون‌ها هوادار از حذف تیم ملی ناراحت بودند، انتشار تصاویری با لبخند و فضای کاملاً عادی، این پیام را به بخشی از جامعه منتقل کرد که گویا سنگینی این شکست برای اعضای تیم چندان محسوس نبوده است. در چنین موقعیت‌هایی، آنچه اهمیت دارد، نه صرفاً انجام

پایانی تلخ برداستانی پرفراز و نشیب در جام جهانی

تیم ملی فوتبال ایران، پس از تجربه‌ای تلخ و پرحسرت در جام جهانی، امروز چهارشنبه، ۱۰ تیرماه به تهران بازمی‌گردد. این تیم، در یکی از دراماتیک‌ترین سناریوهای ممکن، با وجود ارائه نمایش‌های قابل‌تذکره، شکست‌ناپذیری در مرحله گروهی، از صعود به مرحله حذفی بازماند.

شادگردان امیرقلعه‌نویی در این دوره از رقابت‌ها، با چالش‌های بسیاری روبرو بودند. تغییر محل اردو، حضور اجباری در تیخوانای مکزیک، رفت‌وآمدهای فرسایشی برای انجام مسابقات و محدودیت‌های متعدد در مسیر آماده‌سازی، تنها بخشی از مشکلاتی بود که ملی‌پوشان با آن دست و پنجه نرم کردند. با وجود این، تیم ملی با کسب سه تساوی در مرحله گروهی، عملکردی درخور تحسین از خود نشان داد. اما گل‌های مرود، تیرک‌های پایایی و بدشانسی‌های متعدد، مانع از کسب نتایج مطلوب‌تر شد. در نهایت، با تساوی در بازی الجزایر و تریش، امیدهای ایران برای صعود به مرحله حذفی به طور کامل از بین رفت. پرواز تیم ملی فوتبال ایران، حامل بازیکنان و کادر فنی، ساعت ۱۳ فرودگاه مهرآباد تهران در زمین خواهد نشست. با بازگشت ملی‌پوشان، پرونده یکی از خاص‌ترین و تلخ‌ترین تجربه‌های فوتبال ایران در جام جهانی بسته خواهد شد. این دوره از رقابت‌ها، با تمام فراز و نشیب‌هایش، درسی فراموش‌نشدنی برای فوتبال ملی ایران به ارمغان آورد و امید است با برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تر و حمایت‌های بیشتر فوتبال ایران در میادین بین‌المللی بشنم.

کودک خردسال روی زانو نشست و سپس آلبوم جام جهانی دستچهارای امضا کرد؛ صحنه‌ای که با استقبال وسیع کاربران شبکه‌های اجتماعی روبه‌رو شد.

در بخش دیگری از مرکز خرید، دنیس اکرت (مهاجم رومانی‌نژاد)، پیام می‌رساند و محمد معبوی در حال گفت‌وگو با چند شهروند مکزیک‌یی دیده شدند؛ اگرچه محتوای گفت‌وگو مشخص نبود، اما از چهره‌ها می‌شد حدس زد که صحبت‌ها حول مسابقات جام جهانی و حذف نا‌عالمانه ایران می‌شده بود و تلاش بازیکنان جوان تیم ملی نیز سهم خود را از این استفسار داشتند؛ امیرمحمد زراقی‌نیا، محمد خلیفه و دانیال ایبری بارها برای گرفتن عکس سلفی کنار هواداران ایستادند و نشان دادند

هرچند امکانات تمرینی در مکزیک مورد رضایت بازیکنان قرار گرفت، اما رفت‌وآمد مداوم هوایی و مرزی میان مکزیک و آمریکا، خستگی مضاعفی به تیم تحمیل شده که حتی فرصت کافی برای تطبیق با اختلاف ساعت و آماده‌سازی پیش از مسابقات را نداشته است. سرمربی ایران این وضعیت را بی‌عدالتی محض در حق تیم ملی دانست و از فیفا خواست نقش فعال‌تری در حمایت از روح ورزشی بسیاری از دست‌داد؛ گل مرود شده برابر بلژیک، گل لغو شده با VAR در دیدار با مصر، پاتنتی از دست رفته طارمی و نتایج غیرمنتظره روز پایانی، دست به دست هم داد تا رویای صعود نقش بر آب شود. در آخرین روز، بازیکنان برای دقایقی خود را صعود کرده

نتایج است. البته نمی‌توان نسخه واحدی برای همه کشورها پیچید و الزاماً هر شکست را با استعفا پاسخ داد. بسیاری از تیم‌های ملی پس از ناگامی، با حفظ کادر فنی و انجام اصلاحات، مسیر موفقیت را پیدا کرده‌اند. اما آنچه در همه این نمونه‌ها مشترک است، اصل پاسخگویی، شفافیت و احترام به افکار عمومی است؛ موضوعی که در فوتبال ایران همچنان کم‌رنگ به نظر می‌رسد. امروز پرسش اصلی این نیست که کدام بازیکن باید از تیم ملی خداحافظی کند یا چه کسی باید کنار رود. پرسش مهم‌تر این است که آیا فرهنگ مسئولیت‌پذیری قرار است در فوتبال ایران تقویت شود یا همچنان هر ناگامی بدون پاسخ روشن و بدون پذیرش مسئولیت به فراموشی سپرده خواهد شد؟ اگر پاسخ این سؤال منفی باشد، امید بیستن به تغییرات اساسی و ساختن آینده‌ای متفاوت برای تیم ملی، دشوار خواهد بود.

پایانی تلخ برداستانی پرفراز و نشیب در جام جهانی

تیم ملی فوتبال ایران، پس از تجربه‌ای تلخ و پرحسرت در جام جهانی، امروز چهارشنبه، ۱۰ تیرماه به تهران بازمی‌گردد. این تیم، در یکی از دراماتیک‌ترین سناریوهای ممکن، با وجود ارائه نمایش‌های قابل‌تذکره، شکست‌ناپذیری در مرحله گروهی، از صعود به مرحله حذفی بازماند.

شادگردان امیرقلعه‌نویی در این دوره از رقابت‌ها، با چالش‌های بسیاری روبرو بودند. تغییر محل اردو، حضور اجباری در تیخوانای مکزیک، رفت‌وآمدهای فرسایشی برای انجام مسابقات و محدودیت‌های متعدد در مسیر آماده‌سازی، تنها بخشی از مشکلاتی بود که ملی‌پوشان با آن دست و پنجه نرم کردند. با وجود این، تیم ملی با کسب سه تساوی در مرحله گروهی، عملکردی درخور تحسین از خود نشان داد. اما گل‌های مرود، تیرک‌های پایایی و بدشانسی‌های متعدد، مانع از کسب نتایج مطلوب‌تر شد. در نهایت، با تساوی در بازی الجزایر و تریش، امیدهای ایران برای صعود به مرحله حذفی به طور کامل از بین رفت. پرواز تیم ملی فوتبال ایران، حامل بازیکنان و کادر فنی، ساعت ۱۳ فرودگاه مهرآباد تهران در زمین خواهد نشست. با بازگشت ملی‌پوشان، پرونده یکی از خاص‌ترین و تلخ‌ترین تجربه‌های فوتبال ایران در جام جهانی بسته خواهد شد. این دوره از رقابت‌ها، با تمام فراز و نشیب‌هایش، درسی فراموش‌نشدنی برای فوتبال ملی ایران به ارمغان آورد و امید است با برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تر و حمایت‌های بیشتر فوتبال ایران در میادین بین‌المللی بشنم.

گذاشته بود، با حوصله پیراهن‌ها را امضا کرد و حتی با یک مادر و نوزادش عکس یادگاری گرفت.

در پایان، با افزایش جمعیت، بازیکنان به تدریج سوار اتوبوس شدند. هنگام ترک مرکز خرید، مردم تیخوانا با تشویق ممتد و شعار حماسی «ایران، برادر، شو دیگر مکزیک هستی» (¡Irán, hermano, ya eres mexicano!) از کاروان تیم ملی بدرقه‌ای احساسی به عمل آوردند. بازیکنان نیز از پشت شیشه اتوبوس برای مردم دست تکان دادند و با لبخند از شهری خداحافظی کردند که در روزهای دشوار جام جهانی، برای آنها چیزی فراتر از یک محل اقامت بود؛ خانه‌ای دوم که خارطه میهمان‌نوازی‌اش برای همیشه در ذهن ملی‌پوشان باقی خواهد ماند.

می‌دیدند، اما گل دیرهنگام اتریش به الجزایر، تمام آرزوهارا خاکستر کرد. گزارش «النتیک» در پایان تأکید می‌کند که اگرچه مشکلات غیرورزشی، محدودیت‌های شدید سفر و شرایط نا‌ایر تأثیری شگرف بر عملکرد ایران داشت، اما ضعف‌های فنی، تصمیمات تاکتیکی و هدررفت فرصت‌ها نیز مایل حریفان را تقویت کردند. بدین ترتیب، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایران با حسرتی ابدی به پایان رسید؛ حسرتی تیمی که با وجود دست‌نهادن حریفان در زمین، که با مجموعه‌ای از مواضع بنی‌حار از مستطیل سبز نیز رقابت کرده است.

گزارش یک محسن وظیفه

خبرنگار

مدت‌ها بود که خبری از اسطوره کشتی ایران نبود. مردی هم‌دوره با مردانی از جنس طلا برای کشتی ایران که سال‌ها بود به دلیل بیماری با مشکلات زیادی روبه‌رو شده بود.

حالا از او خبری آمده است. خبری تلخ و ناراحت کننده که حکایت دارد او هم به عبدالله موحد و امامعلی حبیبی و سایر قهرمانان دوره طلایی کشتی ایران پیوسته است. محمود ملاقاسمی، آخرین بازمانده تیم ملی کشتی آزاد اعزامی به مسابقات جهانی ۱۹۵۱ هلسنیکی فنلاند بود. تیمی که برای اولین بار با هدایت صائب اریگان راهی مسابقات قهرمانی جهان شد. محمود ملاقاسمی به همراه محمد مهدی یعقوبی، مهدی مقرب، علی غفاری، عبدالله

محمود ملاقاسمی هم رفت کنار حبیبی و موحد

وداع با آخرین بازمانده

مجتبوی، غلامرضا تختی، عباس زندی و احمد وفادار ترکیب تیم ملی کشتی آزاد به مسابقات قهرمانی جهان بودند که محمود ملاقاسمی آخرین بازمانده این تیم بود که او هم دارفانی را وداع گفت. با وجودی‌که از محمود ملاقاسمی در این سال‌های اخیر خبری نبود اما نامی نبود که در غیاب زمان کم شود؛ مردی از جنس پولاد و اخلاق، از نسل پهلوانانی که کشتی را نه فقط گره خورده بود، ملاقاسمی و هم‌تیمی‌هایش با قامت استوار و نگاهی که همیشه بوی جوانمردان کشتی ایران است که از آنها نیکنامی و افتخار به جای مانده است. محمود ملاقاسمی هم مثل هم‌نسلی‌های خودش است، وقتی یادش می‌کنی، بیش از آنکه تصویر کسب مدال‌های جهانی و المپیک پیش چشم‌انمان بیاید، تصویر آن «معرفت و نجابت» در ورزش آن روزگار جان می‌گیرد. گره خورده بود، ملاقاسمی و هم‌تیمی‌هایش با قامت استوار و نگاهی که همیشه بوی جوانمردان کشتی ایران است که از آنها نیکنامی و افتخار به جای مانده است. محمود ملاقاسمی هم مثل هم‌نسلی‌های خودش است، وقتی یادش می‌کنی، بیش از آنکه تصویر کسب مدال‌های جهانی و المپیک پیش چشم‌انمان بیاید، تصویر آن «معرفت و نجابت» در ورزش آن روزگار جان می‌گیرد. گره خورده بود، ملاقاسمی و هم‌تیمی‌هایش با قامت استوار و نگاهی که همیشه بوی جوانمردان کشتی ایران است که از آنها نیکنامی و افتخار به جای مانده است.

ترکیب تیم ملی کشتی آزاد برای جهانی، دور از پیش‌بینی‌ها حسن یزدانی به جهانی نمی‌رود؟

حسن یزدانی با غلبه بر امیرعلی آذربیرا در مسابقه انتخابی وزن ۹۷ کیلوگرم نام خودش را به عنوان نماینده این وزن برای حضور در مسابقات قهرمانی جهان مطرح کرد اما واقعاً او می‌تواند در جهانی قزاقستان کشتی بگیرد؟ این سؤال بعد از کشتی‌گه او مقابل آذربیرا در انتخابی تیم ملی گرفت، به دغدغه اصلی کادرفنی تیم ملی کشتی آزاد تبدیل شده است. تجربه کند اما حالا ظاهراً او به پایان دوران قهرمانی خود نزدیک شده است. البته او در ترکیب قهرمانی قزاقستان منتشر شده که نشان می‌دهد او از ناحیه پیشانی ضربه زیادی را تحمل کرده و حالا مشخص است که بر خلاف اظهارنظر علیرضا دبیر که مشکلات دآوری را رد کرده بود، داوران در این مسابقه تصمیمات خوبی ننگرفتند. حالا با توجه به این اتفاقات و اینکه حسن یزدانی نشان داد از فرم اصلی خودش خیلی

معرفی دختران پینگ‌پنگ باز برای ناگویا ندا شهسواری، در انتهای خط

از دست داد. به این ترتیب و بنا بر اعلام کمیته ملی المپیک مبنی بر اعزام دو ورزشکار زن به بازی‌های آسیایی، مهشید اشتری و ستایش ایلوخانی نمایندگان ایران در ناگویا خواهند بود. ندا شهسواری از باسابقه‌ترین پینگ‌پنگ‌بازان دختر ایران است که سه دوره در المپیک و بازی‌های آسیایی حضور داشته و این بار هم می‌توانست چهارمین حضورش را تجربه کند اما حالا ظاهراً او به پایان دوران قهرمانی خود نزدیک شده است. البته او در ترکیب قهرمانی آسیا حضور دارد. با توجه به اینکه تیم ملی تنیس روی میز زنان ایران در بازی‌های قهرمانی آسیا حضور دارد با ترکیب نفرات اول تا چهارم راهی ازبکستان می‌شود و مهشید اشتری، ستایش ایلوخانی، فاطمه باری و ندا شهسواری ترکیب تیم ملی در مسابقات قهرمانی آسیا ۲۰۲۶ را تشکیل می‌دهند.

ترکیب تیم ملی تنیس روی میز ایران در بازی‌های آسیایی مشخص شد و ندا شهسواری نتوانست بین نفرات اعزامی قرار بگیرد. در پایان رقابت‌های تنیس روی میز انتخابی تیم ملی زنان جهت حضور در بازی‌های آسیایی ناگویا رقابت‌های قهرمانی آسیا، افضای تیم ملی مشخص شدند. در این رقابت ۱۶ نفر از برترین‌های ایران در سالن امیر احتشام‌زاده مجموعه ورزشی انقلاب به مدت سه روز به مصاف هم رفتند که در پایان مهشید اشتری از خراسان رضوی قهرمان شد، ستایش ایلوخانی از همدان عنوان نائب قهرمانی را به دست آورد و فاطمه باری از مازندران بر سکوی سوم قرار گرفت. ندا شهسواری کاپیتان تیم ملی زنان ایران در دیدار سرنوشت‌ساز سه بریک مقابل اشتری شکست خورد و بازی‌های ناگویا را

اعلام نهایی رشته‌های حاضر در کاروان ایران برای بازی‌های آسیایی ناگویا فهرست شلوع

کمیته ملی المپیک پس از برگزاری چندین دور نشست کارشناسی و تخصصی با فدراسیون‌های کاندید اعزام و انجام هماهنگی‌های لازم با نهادهای ذی‌ربط، فهرست نهایی رشته‌های اعزامی کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران به بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آچیچی-ناگویا را به همراه تعداد ورزشکاران اعزامی هر رشته نهایی و اعلام کرد. کمیته ملی المپیک اعلام کرده این تصمیم در پی بررسی‌های دقیق فنی، ارزیابی عملکرد فدراسیون‌ها، وضعیت آمادگی ورزشکاران، شناس کسب موفقیت در رقابت‌ها و همچنین با در نظر گرفتن سیاست‌های کلان

از فروپاشی در کوارتر سوم تا صعود به دور دوم انتخابی جام جهانی

نبرد شاگردان مانولوپولوس برای صدرنشینی

۱۲- به سود خود به پایان رساند و حتی برای دقایقی از ایران پیش افتاد. با این حال، تجربه بازیکنان ایران در دقایق حساس مسابقه تعیین‌کننده بود. تیم ملی در کوارتر چهارم با ارائه نمایشی منسجم در دفاع و حمله، ۱۱ امتیاز عقب افتاده را جبران کرد و این کوارتر را ۱۲-۲۲ برد تا در نهایت با نتیجه ۶۸-۷۲ پیروز میدان شد. از نظر آماری، مسابقه بسیار نزدیک بود. ایران حدود ۴۰ درصد و سوریه حدود ۴۲ درصد از شوت‌های خود را تبدیل به امتیاز کردند. با این حال، ایران در شوت‌های دو امتیازی عملکرد بهتری داشت، در حالی که سوریه در پرتاب‌های سه امتیازی موفق‌تر ظاهر شد. در طول مسابقه، پنج بار تیم پیش‌تاز تغییر کرد و چهار بار هم نتیجه مساوی شد که نشان‌دهنده رقابت فشرده دو تیم بود. بیشترین اختلاف ایران در جریان بازی ۱۱

فروتنی می‌داد، نشان داد که قهرمانی در سکوی نخست، تنها قطعه‌ای کوچک از پازل بزرگ «ماندگاری» است. او از نسل کشتی‌گیرانی بود که برای نام ایران، نه برای نام خویش، بند کفش‌هایش را محکم می‌کرد. امروز که به کارنامه افتخارانش نگاه می‌کنیم، به مدال نقره المپیک ۱۹۵۲ هلسنیکی و برنز جهانی ۱۹۵۱ هلسنیکی می‌رسیم؛ اما شاید بزرگترین مدال او، همان احترامی باشد که هنوز بعد از ده‌ها، در صدای لرزان پیشکسوتان و یاد نسل قدیم کشتی، زنده است.

محمود ملاقاسمی اگر چه سال‌ها بود با عصا راه می‌رفت و حتی این اواخر دیگر با عصا هم نمی‌توانست حرکت کند اما نماد یک «آرامش پرقدرت» بود. او ثابت کرد که می‌توان قهرمان جهان بود، می‌توان در اوج قله‌های افتخار ایستاد و با این همه، همچنان همان «قای بی‌ادعای» همیشه باقی ماند. او بخشی از شناسنامه کشتی ایران است؛ شناسنامه‌ای که با عرق جبین او سال‌ها در خانه نشست و در بستر بیماری ماند و کمتر کسی سراغی از او گرفت اما هرگز لب به گلایه نکشود. هرگز از وزیری یا رئیس فدراسیونی چیزی نخواست و همیشه با وجود هزار و یک مشکلی داشت، در خلوت خود آرام و متین نشست تا بیک مرگ به سراغش بیاید. یاد و نامش در قلب ورزش دوستان ایرانی همواره به نیکی می‌ماند؛ چرا که صدق همان جمله کلیشه‌ای است که می‌گوید قهرمانان واقعی هرگز نمی‌میرند، بلکه تنها به تالار خاطرات ابدی یک ملت کوچ می‌کنند. ورزش ایران در این یک سال گذشته اسطوره‌های بزرگی را از دست داد، قهرمانان اساطیری که شاید هیچ وقت نظیر آنها نیاید و چقدر جای این قهرمانان در ورزش ایران خالی خواهد بود. چقدر دل‌مان بر یک ملاقاسمی، موحد و حبیبی که در این یک سال اخیر از دستشان دادیم تنگ خواهد شد.

خبر

والیبال نشسته قهرمانی جهان

معرفی تیم ۱۲ نفره برای آموریت تکراری

ملی‌پوشان اعزامی به مسابقات والیبال نشسته قهرمانی جهان مشخص شدند تا برای کسب عنوان قهرمانی چندباره در این مسابقات به میدان بروند. رقابت‌های والیبال نشسته قهرمانی جهان در روزهای ۱۰ تا ۱۷ جولای ۲۰۲۶ (تیر) در شهر هانگژو در کشور چین برگزار می‌شود و تیم ملی ایران به‌عنوان پرافتخارترین تیم رقابت‌ها در آن شرکت خواهد کرد. اردوی متصل به اعزام این تیم از دیروز (سه‌شنبه) آغاز شده و تا ۱۴ تیرماه ادامه دارد. میثم حاج‌بابایی (آذربایجان شرقی)، صادق بیگدلی، حمیدرضا عباسی، امیررضا میرزایی (تهران)، مهدی بابادی، علی اکبری (خراسان رضوی)، داود علیپوریان (قزوین)، حسین گلستانی (قم)، پارسا محمدی (کردستان)، مسعود امامی (کرمانشاه)، محمد نعمتی، جمال نظری، وحید بابایی (گلستان)، میثم علیپور (گیلان)، حسین دریکوند و رسول اسدی (لرستان)، مرتضی مهرزاد (مازندران) ملی‌پوشانی هستند که در این اردو زیر نظر هادی رضایی سرمربی، امین اصغری، رمضان صالحی، مجتبی قنبری و مریمان تیم ملی به تمرین می‌پردازند. از بین این نفرات ۱۲ نفر در لیست نهایی حضور دارند. براین اساس داود علیپوریان، صادق بیگدلی، حمیدرضا عباسی، میثم حاج‌بابایی، مهدی بابادی، علی اکبری، حسین گلستانی، مسعود امامی، محمد نعمتی، جمال نظری، میثم علیپور و مرتضی مهرزاد، ۱۲املی‌پوش اعزامی به چین هستند. تیم ملی ایران یکشنبه شب راهی شانگهای می‌شود و از آنجا نیز به سمت شهر هانگژو خواهد رفت. تیم مردان ایران به‌عنوان مدافع عنوان قهرمانی در گروه A با بوسنی، لهستان و ژاپن همگروه است.

درخواست کبدی کاران

برای برپایی اردوی خارجی

مسئولان فدراسیون کبدی در نشست کارشناسی این فدراسیون در وزارت ورزش و جوانان خواهان برپایی اردوی خارجی برای تیم‌های ملی شدند. جلسه کارشناسی فدراسیون کبدی به منظور پیگیری برنامه‌های آماده‌سازی تیم‌های ملی این رشته برای حضور در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا به ریاست وزیر ورزش و جوانان برگزار شد. اردوی تیم‌های ملی کبدی مردان و زنان در شرایطی به‌طور مستمر برگزار شده که در حال حاضر اصلی‌ترین نیاز این ملی‌پوشان حضور در اردوهای تدارکاتی با رقباست. مسئولان فدراسیون کبدی با بیان اینکه هند و چین تاپه اصلی‌ترین حریفان کبدی ایران در آسیا هستند، از وزارت ورزش و جوانان درخواست برپایی این تمرین مشترک را مطرح کردند. دکتر احمد دنیامالی در این رابطه دستور داد، رازینی‌های لازم برای اعزام کبدی کاران کشورهای جهت تشکیل اردوی مشترک با یکی از تیم‌های مطرح آسیایی انجام شود و وزارت ورزش و جوانان هم مساعدت‌های موردنیاز را در این مسیر انجام خواهد داد. وزیر ورزش و جوانان با اشاره به اینکه کبدی همواره جزو رشته‌های پرافتخار ورزش کشور بوده و فراتر از حد انتظار ظاهر شده است تأکید کرد که انتظار این وزارتخانه از تیم‌های ملی کبدی بانوان و آقایان در بازی‌های آسیایی ناگویا کسب مدال طلاست.

اسکان ۲۰۰ هزار نفر در اماکن ورزشی

با هماهنگی استانداری تهران، تمام اماکن ورزشی، سالن‌ها، ورزشگاه‌ها و خوابگاه‌های تحت پوشش وزارت ورزش برای اسکان ۲۰۰ هزار نفر زائر در مراسم تشییع در اختیار ستاد خدمات‌رسانی قرار خواهد گرفت. حبیب ستوده‌نژاد مدیر ورزش و جوانان تهران در این باره گفت: «با دستور وزیر ورزش و استاندار تهران تمامی اماکن و مجموعه‌های ورزشی اعم از ورزشگاه آزادی، انقلاب، تختی، شپرودی و... که تحت پوشش وزارت ورزش است در اختیار شهرداری قرار خواهد گرفت تا آماده خدمت‌رسانی به زائران باشند.» او با اشاره به اینکه استانداری تهران ظرفیت اسکان ۲۰۰ هزار نفر را برای اداره کل ورزش جوانان در نظر گرفته است، ادامه داد: «این ظرفیت شامل کلیه ورزشگاه‌های روبرا، سروپوشیده، خوابگاه‌ها و اماکن ورزشی است که تحت پوشش وزارت ورزش در سراسر استان تهران هستند که پس از تجهیز برای اسکان زائران در اختیار شهرداری تهران قرار خواهد گرفت.» همچنین ستوده‌نژاد از پیش‌بینی ۴۰ موکب در مسیرهای تعیین شده در مراسم تشییع خبر داد: «مسئولیت این موکب‌ها بر عهده خادم مسئول بسیج ورزشکاران شهر تهران است که البته به جز این ۴۰ موکب ۲ موکب دیگر توسط اداره کل ورزش و جوانان استان تهران و وزارت ورزش در ورزشگاه حیدرآباد و مصلاهی تهران برپا خواهد شد. باشگاه‌ها از جمله استقلال و پرسپولیس و فدراسیون‌ها در طول مسیر از ۳ راهی دماوند تا میدان آزادی با برپایی موکب‌های خود آماده خدمات‌رسانی به زائران مراسم تشییع خواهند بود که این موکب‌ها از روز شنبه برپا می‌شوند و تا پایان روز دوشنبه به زائران خدمات ارائه خواهند داد.»

و حریف احتمالی مشخص شوند. برد میلیمتری ایران مقابل سوریه اگرچه این تیم را امیدوار و صعودش به دور بعد را قطعی کرده اما کار برای شاگردان مانولوپولوس هنوز تمام نشده و سروقامتان باید فردا برای انتقام به مصاف اردن رفته و بعد از آن هم ۱۴ تیر مجدداً مقابل سوریه قرار بگیرند

امتیاز و بیشترین برتری سوریه ۱۲ امتیاز ثبت شد. در بخش عملکرد فردی، پیتر گیرگوریان بهترین بازیکن ایران از نظر شاخص کارایی (بود و نقش مهمی در پیروزی تیم ایفا کرد. در سوی مقابل، محمد بلال عطلی با کسب ۱۷ امتیاز، بهترین امتیازآور سوریه لقب گرفت و یکی از عوامل اصلی بازگشت این تیم در نیمه دوم بود. این پیروزی اهمیت زیادی برای تیم ملی ایران داشت چرا که صعود این تیم به مرحله دوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۷ را قطعی کرد. در حال حاضر تیم ملی در گروه E مرحله دوم رقابت‌ها قرار خواهد گرفت؛ گروهی که از دور تیم برتر گروه A و C تشکیل می‌شود. در حال حاضر تیم‌های استرالیا و نیوزیلند صعود خود به دور بعد را قطعی کرده‌اند و باید دید دو بازی دیگر ایران مقابل تیم‌های اردن و سوریه به چه شکل پیش خواهد رفت تا جایگاه ایران

روی خط جام جهانی

ماتئوس: زمان جدایی ناگلزمن رسیده است

لوتار ماتئوس، اسطوره فوتبال آلمان، پس از حذف زود هنگام مانسافت از جام جهانی ۲۰۲۶ خواستار پایان همکاری با یولیان ناگلزمن شد. آلمان که در مرحله یک شانزدهم نهایی پس از تساوی ۱-۱ مقابل پاراگوئه، در ضربات پنالتی ۴ بر ۳ شکست خورد، برای سومین جام جهانی متوالی خیلی زود از رقابت‌ها کناره‌گیری کرد. ماتئوس در گفت‌وگو با رسانه‌های آلمانی تأکید کرد ناگلزمن دیگر نتوان مدیریت این پروژه را ندارد و فشار مسئولیت از توان او خارج شده است. او همچنین عملکرد فنی تیم را به شدت زیر سؤال برد و گفت نمایش ضعیف آلمان تنها به بازی برابر پاراگوئه محدود نبوده و مقابل اکوادور نیز نشانه‌های افت آشکار دیده می‌شد. با وجود حمایت رودی فولر از ناگلزمن و تأکید این مربی بر ادامه همکاری، انتقادهای کادر فنی به او رسیده است. ماتئوس در پایان از یوشوا کیمیش دفاع کرد و معتقد بود استفاده از او در پست دفاع راست، مهم‌ترین دلیل افت عملکرد کاپیتان آلمان بوده است.

کابوس پنالتی هادست از سر هلند برمی‌دارد

حذف هلند برابر مراکش در ضربات پنالتی، یک بار دیگر ناگامی تاریخی لاله‌های نارنجی در این بخش از مسابقات را تکرار کرد. شاگردان رونالد کومان که در جریان بازی از حریف پیش‌انداز شده بودند، در نهایت پس از تساوی و شکست در ضربات پنالتی، از جام جهانی ۲۰۲۶ کنار رفتند. این سومین حذف هلند در چهار دوره اخیر جام جهانی در ضربات پنالتی است. آنها در سال ۲۰۱۴ مقابل آرژانتین و در جام جهانی ۲۰۲۲ نیز برابر همین تیم در ضربات پنالتی شکست خوردند و در سال ۲۰۱۸ نیز مصادفاً موفق به صعود به جام جهانی نشدند. نکته جالب اینکه هلند در سه دوره اخیر حضورش در جام جهانی، هیچ‌گاه در جریان ۹۰ یا ۱۲۰ دقیقه شکست نخورده و تنها در ضربات پنالتی حذف شده است. لاله‌های نارنجی اکنون همراه با اسپانیا، با چهار شکست در ضربات پنالتی، رکورددار ناگامی در این بخش از تاریخ جام جهانی هستند.

سون: از تیم ملی خداحافظی نمی‌کنم

سون هیونگ مین پس از حذف کره جنوبی از جام جهانی ۲۰۲۶، با انتشار پیامی احساسی از هواداران کشورش عذرخواهی کرد و تأکید داشت که قصد خداحافظی از تیم ملی را ندارد. کاپیتان کره جنوبی که چهارمین حضورش در جام جهانی را تجربه کرد، این رقابت‌ها را ارزشمندترین تورنمنت دوران حرفه‌ای خود توصیف کرد و نوشت از دست رفتن رؤیای کودکی اش، قلبش را شکسته است. با این حال، ستاره ناتمام اعلام کرد تا زمانی که هواداران به او نیاز داشته باشند، با تمام توان برای تیم ملی بازی خواهد کرد. سون همچنین از مردم خواست به جای انتقاد از بازیکنان، در این شرایط از آنها حمایت کنند. نکته قابل توجه این پیام، عدم اشاره به هونگ میونگ یو، سرمربی مستعفی کره جنوبی بود؛ موضوعی که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های این کشور داشته است.

فان درفارت: بدترین بازی دی یونگ را دیدم

رافائل فان درفارت، ستاره سابق فوتبال هلند، پس از حذف این تیم مقابل مراکش، عملکرد فرنگی دی یونگ را به شدت مورد انتقاد قرار داد و آن را ضعیف‌ترین نمایش دوران حرفه‌ای این هافبک دانست. فان درفارت معتقد است تصمیم رونالد کومان برای تغییر سیستم و استفاده از آرایش دفاعی پنج نفره، باعث شد دی یونگ کاملاً از جریان بازی خارج شود. او تأکید کرد هافبک پارسلونا زمانی بهترین عملکردش را ارائه می‌دهد که تیم مالک توپ باشد، اما برابر مراکش عملکردش شرایطی ایجاد نشد و دی یونگ به بازیکنی «فانمرئی» تبدیل شد. این کارشناس همچنین از تغییرات تاکتیکی کومان انتقاد کرد و گفت بازی با تنها دو هافبک مقابل خط میانی قدرتمند مراکش، اشتباهی بزرگ بود که نقش مهمی در حذف لاله‌های نارنجی ایفا کرد.

خشم ناگلزمن از VAR

یولیان ناگلزمن پس از حذف آلمان مقابل پاراگوئه، تصمیم داور و اتاق VAR در مردود اعلام کردن گل جاناتان تاه را به شدت مورد انتقاد قرار داد و آن را «ارسوایی» خواند. سرمربی آلمان پس از شکست در ضربات پنالتی تأکید کرد گل تیش به اشتباه مردود اعلام شده و هیچ خطایی روی دروازه‌بان پاراگوئه رخ نداده است. ناگلزمن با وجود انتقاد از روند کند بازیسیزای تیش، معتقد بود تصمیم داوری تأثیر مستقیمی بر سرنوشت مسابقه گذاشت. او پس از مشاهده صحنه اهسته نیز بار دیگر تأکید کرد که این تصمیم سوای مطلق بوده است. ناگلزمن در ادامه مصاحبه، در واکنش به پرسش‌های مکرر درباره افت فنی آلمان، کنترل خود را در دست داد و با عصبانیت اعلام کرد که پیش از بارها دربار مشکلات تیش توضیح داده است. حذف زود هنگام آلمان، فشارها بر این سرمربی را بیش از هر زمان دیگری افزایش داده است.

اختلاف مالی، مانع تمدید باوینیسیوس

مذاکرات رئال مادرید و وینیسیوس جونیور برای تمدید قرارداد همچنان ادامه دارد، اما اختلاف بر سر دستمزد، روند توافق را پیچیده کرده است. براساس گزارش‌ها، ستاره برزیلی خواهان دریافت سالانه ۳۰ میلیون یورو خالص، معادل دستمزد کیلیان امباپه است؛ در حالی که پیشنهاد اولیه رئال ۲۲ میلیون یورو بود و پس از درخشش وینیسیوس در جام جهانی ۲۰۲۶، باشگاه آماده افزایش آن تا آن حدود ۲۵ میلیون یورو شده است. مدیران رئال امیدوارند با افزایش سهم وینیسیوس در درآمد‌های تبلیغاتی، اختلاف موجود را جبران کنند. قرار است پس از پایان جام جهانی، دور نهایی مذاکرات با حضور نمایندگان شرکت‌های اسپورتنس برگزار شود و در صورت عدم توافق، فلورنتینو پرز شخصاً با این بازیکن وارد مذاکره خواهد شد.

انگلیس بالاخره قدرتمند ظاهر می‌شود؟

دوئل توخل با رؤیای بزرگ کنگو

1/16

پنجشنبه ۱۹:۳۰
انگلیس - کنگو

پیش بازی

فرخ حسابی

خبرنگار

در یکی دیگر از دیدارهای مرحله حذفی با یک شانزدهم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ تیم‌های ملی انگلیس و جمهوری دموکراتیک کنگو در ورزشگاه سرمدس بنز آتلانتا برای کسب بلیت صعود به یک چهارم نهایی به مصاف هم می‌روند. انگلیس با صدرنشینی در گروه L با به این مرحله گذاشته، اما نمایش‌های نه‌چندان متقاعدکننده شاگردان توماس توخل باعث شده همچنان انتقادهای از این تیم ادامه داشته باشد. در سوی دیگر، جمهوری دموکراتیک کنگو که به عنوان بهترین تیم سوم راهی مرحله حذفی شده، امیدوار است روند تاریخی خود را ادامه دهد و یکی از مدعیان چهارم‌نهایی را از گردونه رقابت‌ها کنار بزند.

انگلیس در مرحله گروهی اگرچه شکست‌ناپذیر بود، اما هنوز نتوانسته انتظارات را برآورده کند. سه‌شیرها با هری کین، جود بلینگام و یوکیو ساکا، در بسیاری از دقیق مسابقات فوتبال محتاطانه و کم‌ریسکی ارائه کردند. آخرین دیدار برابر پاناما نیز تا پیش از شروع نیمه دوم کره خورده بود، اما درخشش ستاره‌ها شرایط را تغییر داد و گل‌های هری کین و جود بلینگام، پیروزی ۲ بر صفر را برای انگلیسی‌ها

سرمربی: توماس توخل
سرمربی: سباستین دزابر
میسایی-نزاو، وان، بیساکا، تواتزیه، گوتیه، اوراپایی، اندرسون، رابیس، ساکا، بلینگام، راشفورد، هری کین

سرمربی: اسپنس، کونسا، گوتیه، اوراپایی، اندرسون، رابیس، ساکا، بلینگام، راشفورد، هری کین
سرمربی: ماسایی-نزاو، وان، بیساکا، تواتزیه، امبیا، کاپوادی، ماسواکو، موتوسایی، سادیکی، کایمه، ویسا، باکامبو

از نظر اخبار

تیمی، مهم‌ترین

دغدغه توخل

همچنان

سمت راست

خط دفاعی

است. جرد

کوانساه به دلیل

صدمت می‌مچ

پا این مسابقه را

از دست داده و

ریس جیمز نیز

همچنان شرایط

حضور در میدان

را ندارد

روزهای نه‌چندان درخشان نیز نتیجه گرفتن را بلد هستند. در مقابل، جمهوری دموکراتیک کنگو یکی از داستان‌های جذاب این دوره از جام جهانی را رقم زده است. این تیم پس از تساوی مقابل پرتغال و شکست برابر کلمبیا، در دیدار سرنوشت‌ساز مقابل ازبکستان با وجود دریافت گل زود هنگام، بازگشتی تماشایی داشت و با پیروزی ۳ بر یک راهی مرحله حذفی شد. یوان ویسا با دو گل ستاره آن مسابقه بود و فیستون مایله نیز نقش مهمی در این کامیاب تاریخی ایفا کرد.

ببرها برای نخستین بار با نام جمهوری دموکراتیک کنگو در جام جهانی حضور یافته‌اند و حالا برای نخستین بار نیز به مرحله حذفی رسیده‌اند. تنها حضور قبلی این کشور در جام جهانی به سال ۱۹۷۴ و با نام ژئیر بازمی‌گردد؛ حضوری که با سه شکست و حذف در همان مرحله گروهی به پایان رسید.

سباستین دزابر تیمی ساخته که روی نظم دفاعی، انتقال سریع توپ و استفاده از ضدمات حساب ویژه‌ای باز کرده است. حضور بازیکنان باتجربه‌ای مانند شائسل امبیا، آرون وان بیساکا، آرتور ماسواکو و سدریک باکامبو در کنار آمادگی بالای یوان ویسا باعث شده نماینده آفریقا حریفی دست‌وپا بسته برای انگلیس نباشد.

از نظر اخبار تیمی، مهم‌ترین دغدغه توخل همچنان سمت راست خط دفاعی است. جرد کوانساه به دلیل صدمت می‌مچ پا این مسابقه را از دست داده و ریس جیمز نیز همچنان شرایط حضور در میدان را ندارد. به همین دلیل انتظار می‌رود جد اسپنس از ابتدا در ترکیب قرار بگیرد. در سایر خطوط، تغییرات گسترده‌ای پیش‌بینی نمی‌شود و توخل بار دیگر به ستاره‌های هجومی خود

دفاعی فشرده، فضای بازی را محدود کرده و روی ضدحمله‌ها سریع و استفاده از فضای پشت مدافعان کناری انگلیس برنامه‌ریزی خواهد کرد. هرچند روی کاغذ کیفیت فنی و تجربه بین‌المللی انگلیس فاصله محسوسی با حریف آفریقایی دارد، اما نتایج مرحله گروهی نشان داد کنگو توانایی غافلگیر کردن رقیب را دارد. اگر سه‌شیرها همانند بازی‌های گذشته با ریتمی کند وارد مسابقه شوند، ممکن است کارشان خواهد داشت و تلاش می‌کنند با استفاده از انگلیس باشند.

از نظر فنی، انگلیس مالکیت توپ بیشتری خواهد داشت و تلاش می‌کنند با استفاده از از خلاقیت بلینگام و ارسال‌های ساکا، موقعیت‌های گلزنی برای کین ایجاد کنند. در مقابل، جمهوری دموکراتیک کنگو احتمالاً با

شیاطین سرخ در کمین شکار شیرهای ترانگا

نبرد برای بقا

1/16

پنجشنبه 23:30
بلژیک - سنگال

سرمربی: رودی کراسیا
سرمربی: پاپ تیائو
کورتوا، کاستانه، نثانه، مجله، دی‌کوپیر، فاناکن، تیمانس، تروسار، دی‌بروینیه، دوکو، دکتار

در تمرینات اخیر حضور داشته و احتمال رسیدنش به این مسابقه وجود دارد. تیبو کورتوا نیز همچنان انتخاب بدون چون‌وچرای کادرفنی برای حضور دروازه خواهد بود. در اردوی سنگال اما نگرانی اصلی به خط دروازه مربوط می‌شود. ادوارد مندی در دیدار برابر نروژ از ناحیه زانو آسیب دید و او را اردوی تیم ملی را برای انجام بررسی‌های پزشکی ترک کرده است؛ اتفاقی که احتمال غیبت او را بسیار بالا برده است. همچنین کالیدو کولیبالی پس از عملکرد نه‌چندان مطمئن مقابل نروژ، ممکن است جای خود را به عبدالله سکر بدهد؛ مدافعی که برابر عراق نمایش بسیار خوبی داشت.

تجربه یا انگیزه؟

روی کاغذ، بلژیک از نظر تجربه حضور در مسابقات بزرگ و کیفیت انفرادی بازیکنان برتری محسوسی نسبت به حریف آفریقایی دارد. با این حال، مرحله حذفی جام جهانی بارها ثابت کرده که تفاوت نام‌ها تضمینی برای پیروزی نیست. سنگال با روحیه‌ای بالا و اعتماد به نفسی که از پیروزی تاریخی برابر عراق به دست آورده، بدون فشار وارد زمین خواهد شد و همین موضوع می‌تواند این هر خط دفاعی را با مشکل مواجه کند. اما در سوی دیگر، سنگال در فاز دفاعی بارها آسیب‌پذیر نشان داده و همین مسأله برابر خط حمله پرسنل بلژیک می‌تواند دردسرساز شود.

دغدغه‌های دو سرمربی

بلژیک تقریباً با ترکیبی کامل وارد این مسابقه می‌شود. تنها تردید موجود به وضعیت زوددباست مربوط است که هنوز از صدمت جیمز برای بازی با رهایی کامل پیدا نکرده، هرچند خواهد زد.

سنگال: امید آفریقا

اگرچه سنگال مرحله گروهی را با دو شکست متوالی مقابل فرانسه

مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۶ دوئل جذاب میان دو تیمی ادامه پیدا می‌کند که مسیر متفاوتی را برای رسیدن به جمع ۳۲ تیم پایانی طی کرده‌اند. بلژیک با وجود کریستین رولدان، مارک مک‌کنزی و آستون تراستی به دلیل مصدومیت تا آخرین لحظات بررسی خواهد شد. اما سایر مهره‌های اصلی تیم آماده حضور در میدان هستند و انتظار نمی‌رود تغییرات زیادی در ترکیب پوچتینو دیده شود. در اردوی بوسنی نیز تنها وضعیت آمار ددیچ در اله‌های از ایهام قرار دارد. با این حال، بازگشت تاریک محرمویچ پس از پایان محرومیت خبر خوبی برای خط دفاعی این تیم است و او احتمالاً از ابتدا در ترکیب قرار خواهد گرفت.

بلژیک: به دنبال اثبات

شیاطین سرخ در مرحله گروهی نمایش‌های باثباتی ارائه نکردند، اما تجربه و کیفیت بالای بازیکنان کلیدی باعث شد بدون شکست، مرحله حذفی برسند. تیم بلژیک همچنان یکی از خطرناک‌ترین خطوط میانی جام را در اختیار دارد؛ جایی که کوین دی‌بروینه با قدرت بازی‌سازی خود، نبض حملات تیم را در دست گرفته و در کنار یوری تیملانس و هانس فاناکن، ملتی قدرتمند را شکل داده است. در خط حمله نیز تنوع مهره‌ها یکی از مهم‌ترین نقاط قوت این تیم محسوب می‌شود. فیزیک و ضربات ایستگاهی، برای خط دفاع آمریکا دردسر ایجاد کند. حمایت هواداران و آشنایی با شرایط میزبانی، کفه ترازو را به سود آمریکا سنگین‌تر کرده است، اما بوسنی نشان داده در بازی‌های سرنوشت‌ساز توانایی غافلگیر کردن رقیب را دارد. اگر ژکو و دمیرویچ بتوانند از فرصت‌های محدود خود استفاده کنند، حذف یکی از میزبانان جام جهانی دور از انتظار نخواهد بود.

1/16

پنجشنبه 03:30
آمریکا - بوسنی و هرزگوین

سرمربی: پوچتینو
سرمربی: سرگئی باربارز
فریز، فریرن، ریخ، ریچاردز، رابینسون، آدامز، تیلمان، دست، مک‌کنی، پولیشیچ، بالوگان

میزبان در آزمون ازدهای بالکان

نسل طلایی در برابر انگیزه تاریخ‌سازی

تیم‌های ملی آمریکا و بوسنی و هرزگوین در یکی از دیدارهای مرحله یک شانزدهم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، در ورزشگاه منطقه خلیج سان فرانسسکو به مصاف هم می‌روند؛ مسابقه‌ای که برای آمریکایی‌ها فرصتی طلایی جهت ادامه مسیر در خانه محسوب می‌شود و برای بوسنی، فرصتی تاریخی تا بزرگ‌ترین موفقیت تاریخ فوتبال این کشور را رقم بزند. شاگردان مائوریسیو پوچتینو با صدرنشینی در گروه D به این مرحله رسیدند، در حالی که بوسنی به عنوان یکی از بهترین تیم‌های سوم راهی مرحله حذفی شد.

آمریکا: تکیه به امتیاز میزبانی

آمریکا مرحله گروهی را بسیار امیدوارکننده آغاز کرد. پیروزی ۴ بر یک برابر پاراگوئه و برتری بر صفر مقابل استرالیا، صعود این تیم را یک بازی زودتر قطعی کرد. هرچند شکست ۳ بر ۲ برابر ترکیه در آخرین مسابقه، پایان خوشی برای مرحله گروهی نبود، اما شش امتیاز برای صدرنشینی گروه کافی بود و شاگردان پوچتینو بالاتر از استرالیا و پاراگوئه راهی مرحله بعد شدند.

حالا آمریکایی‌ها امیدوارند با بهره‌گیری از حمایت هواداران خود، یک قدم دیگر به مراحل پایانی نزدیک شوند. در صورت عبور از بوسنی، آنها باید در مرحله بعد به مصاف برنده دیدار بلژیک و سنگال بروند؛ مسیری که می‌تواند رؤیای حضور در جمع مدعیان را برای میزبان زنده نگه دارد.

بوسنی: بازگشتی تاریخی به صحنه جهانی

حضور بوسنی و هرزگوین در

تیم ملی هر چه بدتر نتیجه می گیرد، جایگاه قلعه نویی محکم تر می شود

درخشان: به جای عذر خواهی، با مردم طلبکارانه صحبت می کنند

سؤال و جواب

فائزه زمانی

خبرنگار

حمید درخشان پیشکسوت فوتبال ایران با شدیدترین انتقادهای علیه عملکرد تیم ملی بعد حذف از جام جهانی، از عوامفریبی درباره تاریخ سازی می گوید. او فوتبال ایران را فاقد دستاورد در این جام می داند و با زیر سؤال بردن عملکرد امیر قلعه نویی و مدیران فدراسیون تاکید می کند که وقت پذیرش اشتباهات و ایجاد تغییرات اساسی فرا رسیده است.

بعضی از تاریخ سازی حرف می زنند اما میانگین امتیاز ایران در ادوار مختلف جام جهانی ۳ یا ۴ امتیاز است. این اسمش تاریخ سازی است؟

امتیازات فوتبال ایران در ادوار گذشته جام جهانی با این دوره خیلی فرق می کند. در اصل جام جهانی ۲۲ تیمی بوده است. وقتی تعداد تیم ها زیاد شده، کسب ۳ امتیاز کار سختی نیست. در واقع تازه جزو ۳۲ تیم قرار گرفته ایم و این اسمش تاریخ سازی نیست. تیم ملی در تمام بازی ها اتوپوسی دفاع کرده است و با این وجود، دوستان حرف از تاریخ سازی می زنند! تقاضا دارم همه صادقانه صحبت کنند. لطفاً مردم را گول نزنید و عوامفریبی نکنید. هیچ وقت شهادت گفتن واقعیت ها را نداشته اند و همین کارها را می کنند که فوتبال ما به این روز افتاده است. متأسفانه تمامی تیم های ما از رده پایه گرفته تا همین تیم، از تورنمنت های

مختلف اوت شده اند و هیچ دستاوردی نداشتیم. از طرفی گروه تیم ملی سخت هم نبود. اگر قرار است بازنده باشید مثل ژاپن باشید و با اقتدار حذف شوید. این صحبت ها به جز گول زدن خود و ضربه به علاقه های مردم هیچ چیز دیگری ندارد. برای یک بار هم که شده شهادت پذیرش اشتباهاتمان را داشته باشیم و بپذیریم برنامه ریزی ها غلط شرایط تیم سخت بوده است اما تیم ملی با علم به این موضوع تا به خاک دشمن گذاشته و می دانستند که آنجا در باغ سبز نشان نمی دهند. دست آقایان درد نکنند و باید از تلاش آنها قدردانی کرد اما نباید چشم روی واقعیت ها بست.

در شرایطی که بسیاری از رؤسای فدراسیون ها و مربیان تیم های ناکام، استعفا داده یا عذرخواهی کرده اند، به نظری رسید مسئولان و بازیکنان تیم ما با عذرخواهی بیگانه هستند.

همینطور است و تازه طلبکارانه هر صحبت می کنند. چکار کرده اند که اینجوری طلبکار هستید؟ در سال ها اخیر تیم کدام رده موفق بوده که این مدلی سرتان را بالا می گیرد. رئیس فدراسیون عربستان بعد حذف تیمش از جام جهانی استعفا داد اما در کشور ما فقط به دنبال توجیه این عملکرد هستند.

از نظر فنی چطور، کجای کار تیم ایراد داشت که صعود رقم نخورد؟ تیم ملی اصلاً از نظر فنی خوب نبوده که حالا بخواهیم در این باره صحبت کنیم. استراتژی تیم

متأسفانه تمامی تیم های ما از رده پایه گرفته تا همین تیم، از تورنمنت های مختلف اوت شده اند و هیچ دستاوردی نداشتیم.

در شرایطی که بسیاری از رؤسای فدراسیون ها و مربیان تیم های ناکام، استعفا داده یا عذرخواهی بیگانه هستند.

همینطور است و تازه طلبکارانه هر صحبت می کنند. چکار کرده اند که اینجوری طلبکار هستید؟ در سال ها اخیر تیم کدام رده موفق بوده که این مدلی سرتان را بالا می گیرد.

رئیس فدراسیون عربستان بعد حذف تیمش از جام جهانی استعفا داد اما در کشور ما فقط به دنبال توجیه این عملکرد هستند.

از نظر فنی چطور، کجای کار تیم ایراد داشت که صعود رقم نخورد؟ تیم ملی اصلاً از نظر فنی خوب نبوده که حالا بخواهیم در این باره صحبت کنیم. استراتژی تیم

قبل از اعزام، برد مقابل نیوزیلند، تساوی مقابل مصر و پذیرش باخت مقابل بلژیک بود. اما در همان بازی اول هم که نتوانستند تاکنیک ها را پیاده کنند و این ایران بود که به صورت مداوم عقب می افتاد و جبران می کرد. مقابل بلژیک هم که اگر فیفا اجازه می داد از بازیکنان روی نیمکت هم برای دفاع استفاده می کردند. اینکه نشد فوتبال، چرا خودتان را گول می زنید؟ حریف تیم ملی در بازی دوم ده نفره شد اما تیم ما باز هم مشغول دفاع بود. در چنین شرایطی من چه بگویم؟ ظرفیت ما همین بوده است. اگر ظرفیت فنی تیم پربار بود انتظارها به جا بود اما این تیم

چیزی نداشت که حالا بخواهیم انتظار هم داشته باشیم. به تعویض های قلعه نویی در مجموع این ۳ بازی چه نمره ای می دهید؟ میانگین سنی تیم ملی بالا بود. آقایان، بازیکنان مصدوم و پا به سن گذاشته و بازیکنی که فقط تورنست بوده را برده اند. همین هم می شود که تعویض ها جواب نمی دهد؛ چرا که وقتی بازیکن ۲۶ ساله را بیرون می کشند باید ۲۲ ساله وارد زمین شود نه اینکه بازیکن سن بالاتر داخل شود. تعویض، با برنامه و سیستم کارساز می شود نه این مدل. تعویض های ایران در مجموع این سه بازی هیچ کمکی به حضور نفرات مصدومی مثل روزبه چشمی و تورنست هایی مثل اکرت چه کمکی به تیم

در جام کرد؟! به جای این بازیکن حداقل چند جوان را دعوت می کردند که پشتوانه ای برای جام ملت ها ایجاد شود. تیم ملی نه تنها عملکرد خوبی نداشت و صعود نکرد، بلکه عملاً هیچ دستاوردی هم در جام جهانی نداشت و جز هزینه هایی که روی دست ما گذاشتند چیز دیگری عاید فوتبال ایران نشد.

با ناکامی در جام ملت های آسیا و جام جهانی، ماندن قلعه نویی به صلاح است؟ چرا در این فوتبال هر کسی نتایج بدتری می گیرد، جایگاهش محکم تر می شود! منظوری تیم ملی است. در همه دنیا انسان ها بر اساس توانایی هایشان انتخاب و جابه جا می شوند اما در فدراسیون فوتبال ایران جایگاه افراد بر اساس ناکامی ها، بالاتر

می رود. باید فریاد بزنیم. به چه کسی بگوییم که نتایج فوتبال ایران در هیچ رده ای خوب نبوده است؟ فوتبال ایران به جاده خاکی رفته است. اگر قرار است با مربی ایرانی ادامه بدهیم، گزینه های بهتر از قلعه نویی هم وجود دارد. شما به دستیاران موضوع چه خواهید بود و در صورتی که صحت داشته باشد، هدایت ممبینی که تمام تمرکز و انرژی خود را در هفته های اخیر صرف همراهی با تیم ملی و سفر به آمریکا کرده، چه پاسخی برای گاف بزرگ خود خواهد داشت که ۳ تیم و افراد زیادی را بدون اینکه تأثیری داشته باشد، درگیر خود کرد!

حضور خواهد داشت، فصل گذشته در همین سطح دوم یکی از تلخ ترین و تحقیرآمیزترین شکست های سال های اخیر خود را تجربه کرد. بنابراین هیچ مسابقه ای در آسیا آسان نیست و هیچ حریفی را نمی توان دست کم گرفت. کادر فنی چادرمولو نیز باید خود را برای شرایطی متفاوت آماده کند. سعید اخباری بدون تردید به کارش ادامه خواهد داد اما فوتبال آسیا تنها با انگیزه و اتحاد پیش نمی رود و باید برنامه ریزی دقیق را اعمال کرد.

صعود به آسیا دستاوردی ارزشمند برای چادرمولو و فوتبال یزد است اما از اینجا به بعد دیگر شانس تعیین کننده نیست. تیمی که ابتدای فصل حتی زمین مناسبی برای میزبانی نداشت، امروز باید باشگاهی با استانداردهای آسیایی باشد و سؤال اساسی اینجا است که آیا چادرمولو از پس استانداردهای آسیایی برخواهد آمد یا خیر؟! کیفیت فنی نیز اهمیت فراوانی دارد. ترکیب فعلی چادرمولو برای رقابت در سطح فوتبال آسیا نیازمند تغییر است. محتاج بازیکنانی با تجربه بین المللی و نیازمند مهره هایی که بتوانند در مسابقات فشرده و دشوار کیفیت خود را حفظ کنند. با همین ترکیب که از چادرمولو در لیگ دیدیم شانس موفقیت چندان بالا نخواهد بود و این موضوع را خود مسئولان باشگاه نیز به خوبی می دانند.

در یزد شاید امروز فضای شادمانی بابت آسیایی شدن حاکم باشد، اما بهتر است این شور جای واقع بینی را نگیرد. آسیایی شدن در واقع آغاز مسئولیتی بزرگتر است. بدون شک فوتبال آسیا با لیگ برتر ایران تفاوت های فراوانی دارد و برای دستیابی به موفقیت باید مطابق با آن برنامه ریزی کرد. عده ای تصور می کنند لیگ قهرمانان سطح دوم آسیا رقابت ساده ای است، اما این نگاه اشتباه است. همین استقلال

چادرمولو تا چه اندازه ظرفیت حضور در این رقابت ها را دارد؟ تیمی که ابتدای همین فصل حتی ورزشگاه آماده ای برای میزبانی نداشت و مجبور بود مسابقاتش را در تهران برگزار کند، چگونه می خواهد نماینده ای شایسته برای فوتبال ایران در آسیا باشد؟ این فقط یک سؤال نیست، واقعیتی است که مدیران باشگاه چادرمولو باید پیش از هر چیز به آن پاسخ دهند. موضوع البته فقط سخت افزار نیست،

تغییرات لازمه آبروداری چادرمولو در آسیا

صعود شیرین، مأموریت دشوار

پیروزی چادرمولو مقابل گل گهر در نهایت این تیم یزدی را راهی لیگ قهرمانان سطح دوم آسیا کرد؛ اتفاقی که بدون تردید برای فوتبال یزد یک موفقیت بزرگ محسوب می شود. شهری که سال ها آرزو داشت نماینده ای در سطح اول فوتبال ایران داشته باشد، حالا باید خود را برای حضور در رقابت های آسیایی آماده کند. اما درست از همین نقطه است که پرسش های مهم آغاز می شود.

چادرمولو تا چه اندازه ظرفیت حضور در این رقابت ها را دارد؟ تیمی که ابتدای همین فصل حتی ورزشگاه آماده ای برای میزبانی نداشت و مجبور بود مسابقاتش را در تهران برگزار کند، چگونه می خواهد نماینده ای شایسته برای فوتبال ایران در آسیا باشد؟ این فقط یک سؤال نیست، واقعیتی است که مدیران باشگاه چادرمولو باید پیش از هر چیز به آن پاسخ دهند.

با علم به اینکه اوسمار برای فصل بعد قرارداد ندارد و علاقه ای به تمدید با او نداشتند نقل و انتقالات را کلید زدند و با دو سه بازیکن توافق کردند. این توافقات البته در حالی اتفاق افتاد که طبیعتاً آن زمان بحث اسکوچیج و حضورش روی نیمکت سرخ ها مطرح نبود. در واقع خریدهای ابتدایی نقل و انتقالات مثل مهدی تیکدری یا کسری طاهری نه به خواست اوسمار و نه به درخواست اسکوچیج انجام شده بود و باشگاه باید مسئولیت این خریدها را در صورتی که در طول فصل جواب ندهند، به عهده بگیرد. از سوی دیگر اسکوچیج یا هر گزینه ای که سرمربی بعدی سرخ ها شود باید این خریدها را بپذیرد

شروع نقل و انتقالات بدون سرمربی قبلی و جدید!

گزارش

تیم با همان ساختاری که برانکو چید و پرورش داد، پیش رفت و هیچ کس آنچنان که باید به تیم برنده دست نزد. با پایان دوران موفقیت های پرسپولیس و البته تغییراتی که ثبات نیمکت را گرفت، همزمان با انتقادهایی که از مربیانی مثل گاریدو، کارتال، هاشمیان و اوسمار شد، سرانجام تیغ نیز پیکان انتقادهای به سمت بازیکنان نشانه رفت.

از چند ماه قبل و در زمان باخت های متوالی اوسمار پیش از جنگ تا همین الان که تیم پرسپولیس به چادرمولو باخت و به آسیا نرسید، بیشتر هواداران روی ناگوار آمدی بازیکنان، میانگین سنی بالای آنها و ناچور بودن جنس تیم تاکید داشتند. این نکته ای بود که بالاخره مدیرعامل باشگاه نیز مجبور شد به صراحت آن را اعلام کند. حدادی گفت همه از ضعف مربیان دو سال اخیر می گفتند اما برخی از این بازیکنان که ادعای زیادی هم دارند باید خودشان به باشگاه بروند و فسخ کنند.

با این وجود نکته اینجاست که به پرسپولیس حالا هم در کادر فنی هم اسکواد تیم قرار است تغییرات بزرگی داشته باشد و قرار است پرسپولیس کلاً به هم بریزد که

اسکوچیج با کدام ابزار موفق خواهد شد؟

شروع نقل و انتقالات بدون سرمربی قبلی و جدید!

تیم با همان ساختاری که برانکو چید و پرورش داد، پیش رفت و هیچ کس آنچنان که باید به تیم برنده دست نزد. با پایان دوران موفقیت های پرسپولیس و البته تغییراتی که ثبات نیمکت را گرفت، همزمان با انتقادهایی که از مربیانی مثل گاریدو، کارتال، هاشمیان و اوسمار شد، سرانجام تیغ نیز پیکان انتقادهای به سمت بازیکنان نشانه رفت.

از چند ماه قبل و در زمان باخت های متوالی اوسمار پیش از جنگ تا همین الان که تیم پرسپولیس به چادرمولو باخت و به آسیا نرسید، بیشتر هواداران روی ناگوار آمدی بازیکنان، میانگین سنی بالای آنها و ناچور بودن جنس تیم تاکید داشتند. این نکته ای بود که بالاخره مدیرعامل باشگاه نیز مجبور شد به صراحت آن را اعلام کند. حدادی گفت همه از ضعف مربیان دو سال اخیر می گفتند اما برخی از این بازیکنان که ادعای زیادی هم دارند باید خودشان به باشگاه بروند و فسخ کنند.

با این وجود نکته اینجاست که به پرسپولیس حالا هم در کادر فنی هم اسکواد تیم قرار است تغییرات بزرگی داشته باشد و قرار است پرسپولیس کلاً به هم بریزد که

سوژه

واکنش بابایی

به معرفی نام گل گهر به AFC

فدراسیون فوتبال

باید پاسخگوی ما باشد

به دنبال انتشار خبری مبنی بر اینکه نام گل گهر به عنوان سهمیه ایرانی حاضر در لیگ قهرمانان سطح دوی آسیا قبل از برگزاری های تورنمنت سه جانبه به آسیا معرفی شده، بابایی که به شدت از شنیدن این اخبار عصبانی به نظر می رسید، انگشت اتهام را به سوی هدایت ممبینی، دبیرکل فدراسیون فوتبال برد و از مهدی تاج خواست تا در این باره شفاف سازی کند و پاسخگو باشد.

علیرضا بابایی، مدیر عامل چادرمولو در این رابطه گفت: «۸۰۰۹۰ میلیون ایرانی ۲ مسابقه چادرمولو را تماشا کردند. آقای تاج و آقای ممبینی باید پاسخگو باشند. دبیر کلی که برای حق مأموریت ۲۵ روز است که فدراسیون را ول کرده و رفته، همین هم می شود. ایشان باید مکاتبه می کردند. من شنیده ام آقای ممبینی از یک ماه و نیم پیش به آقای اسفندیارپور قول داده اند که گل گهر به آسیا فرستاده بشود. رفیق ایشان هم در دفتر رئیس AFC است.» بابایی ادامه داد: «آقای تاج به ایشان ۳ مرتبه گفته که نامه را برزن ولی آقای ممبینی این کار را نکرده است. این آقایان فکر نمی کردند چادرمولو در این تورنمنت اول بشود و برنامه هایشان را به هم زدیم. اگر یک درصد این حرف درست باشد، آقای مهدی تاج باید ورود کند و این مساله را با کنفدراسیون فوتبال آسیا حل کند. دوم اینکه آقای ممبینی باید استعفا بدهد و با مسیبان این داستان به شدت برخورد بشود.»

حالا باید دید واکنش مسئولان فدراسیون که در حال حاضر درگیر مراسم استقبال از تیم ملی پس از حذف در مرحله گروهی هستند، به این موضوع چه خواهد بود و در صورتی که صحت داشته باشد، هدایت ممبینی که تمام تمرکز و انرژی خود را در هفته های اخیر صرف همراهی با تیم ملی و سفر به آمریکا کرده، چه پاسخی برای گاف بزرگ خود خواهد داشت که ۳ تیم و افراد زیادی را بدون اینکه تأثیری داشته باشد، درگیر خود کرد!

خبر

احتمال بازگشت امیری

به ترکیب پرسپولیس

وحید امیری، کاپیتان اسبق سرخ ها در آستانه بازگشت دوباره به جمع سرخپوشان قرار گرفته است. امیری که در ابتدای فصل نیز همراه پرسپولیس تمرین می کرد، حالا از سوی مدیران باشگاه پیشنهادی برای ادامه همکاری و حضور یک ساله دریافت کرده است. گفته می شود این بازیکن نیز بی میل نیست یک فصل دیگر پیراهن پرسپولیس را بر تن کند و شانس خود را در این تیم ببازماید. در صورت نهایی شدن توافق، بازگشت امیری می تواند یکی از خبرهای مهم نقل و انتقالات پرسپولیس باشد و تجربه و رهبری او بار دیگر به کمک سرخپوشان بیاید.

کوجو دردسر مالی جدید استقلال

جوئل کوجو، مهاجم پیشین استقلال، پس از جدایی یک طرفه از این باشگاه با عقد قراردادی به تیم نوبهار ازبکستان پیوست تا پرونده بازگشت احتمالی اش به جمع آبی پوشان برای همیشه بسته شود. در هفته های گذشته شایعاتی درباره احتمال ادامه همکاری او با استقلال مطرح بود، اما این انتقال نشان داد کوجو تصمیم خود را گرفته است. این مهاجم که قراردادش را به صورت یک طرفه فسخ کرده، اکنون خواهان دریافت غرامت از باشگاه استقلال نیز شده و همین موضوع می تواند به زودی یک دردسر مالی تازه برای مدیران باشگاه ایجاد کند.

دو مربی ترک تبار مد نظر بختیاری زاده

سهراب بختیاری زاده مذاکرات خود را با دو مربی ترک تبار برای اضافه شدن به کادر فنی استقلال آغاز کرده است. پیش از این از احتمال بازگشت گابریل پین، دستیار سابق فرهاد مجیدی، به استقلال صحبت می شد اما این همکاری در نهایت عملی نشد. حالا باید دید سرنوشت دستیاران خارجی بختیاری زاده چه خواهد شد. با توجه به آغاز لیگ برتر از ۱۶ مرداد، استقلال باید هر چه سریع تر وضعیت کادر فنی خود را مشخص کند. آبی پوشان برخلاف جذب بازیکن، برای به خدمت گرفتن مربی خارجی با وجود بسته بودن پنجره نقل و انتقالاتی محدودیتی ندارند.

روایت

آلمان دیگر فرصت اشتباه ندارد
نوبت کلوپ است

ناگلزمن باید برود

شکست تیم ملی آلمان برابر پاراگوئه در مرحله یک‌شازدهم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، تنها یک حذف دیگر از بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان نبود؛ این ناکامی، ادامه بحرانی است که از سال ۲۰۱۴ تاکنون فوتبال آلمان را رها نکرده است. سایت گل در مطلبی نوشت فدراسیون فوتبال آلمان دیگر نباید اشتباهات گذشته را تکرار کند و باید هرچه سریع‌تر به همکاری با پولیان ناگلزمن پایان دهد؛ تصمیمی که تنها در صورت سپردن هدایت تیم به یورگن کلوپ می‌تواند آغازگر یک دوران تازه باشد.

تکرار نشود

مشکل اصلی تنها ناگلزمن نیست، بلکه تصمیم‌گیری‌های دیرهنگام فدراسیون فوتبال آلمان است. پس از حذف فاجعه‌بار در جام جهانی ۲۰۱۸، بسیاری انتظار داشتند دوران طولانی یواخیم لوو به پایان برسد، اما مدیران فدراسیون به او فرصت دوباره دادند. نتیجه، حذف در پیرو ۲۰۲۰ برابر انگلیس بود. همین سناریو درباره هانسلی فلیک نیز تکرار شد. او پس از ناکامی در جام جهانی ۲۰۲۲ بلافاصله برکنار نشد و چند ماه بعد، پس از ادامه نتایج ضعیف، جای خود را به ناگلزمن داد. اگر فدراسیون بار دیگر در تصمیم‌گیری تغل کند، همان اشتباه برای سومین مرتبه تکرار خواهد شد.

سرمایه‌ای که ناگلزمن از دست داد

وقتی ناگلزمن در سال ۲۰۲۳ هدایت مانشافت را برعهده گرفت، بسیاری او را ناجای فوتبال آلمان می‌دانستند. عملکرد امیدوارکننده در پیرو ۲۰۲۴ و ایجاد همدمی میان بازیکنان، کار فنی و هواداران، محبوبیت فراوانی برای او به همراه داشت. حتی پس از حذف مقابل اسپانیا، او با اعتماد به نفس از قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۶ سخن گفت. اما ناگلزمن طی دو سال گذشته تقریباً تمام سرمایه اجتماعی خود را از بین برده است. مجموعه‌ای از تصمیم‌های اشتباه و مدیریت ضعیف باعث شد جایگاه او به سرعت متزلزل شود و شکست مقابل پاراگوئه تنها تقص اوچ این روند نزولی بود.

تصمیم‌هایی که قابل دفاع نبود

یکی از مهم‌ترین انتقادهای مطرح شده، رفتار ناگلزمن با بازیکنان است. او بارها در نشست‌های خبری به صورت علنی از عملکرد نفراتش انتقاد کرد، وعده‌هایی داد که بعداً برخلاف آن عمل کرد و در برابر پرسش‌های انتقادی نیز اغلب رفتاری متکرانه و عصبی داشت.

در بخش فنی نیز تصمیم‌های او زیر سؤال رفته است. بازگرداندن مانوئل نویر ۴۰ ساله از بازنشستگی، در حالی که پیش‌تر چنین موضوعی را رد کرده بود، ضربه بزرگی به اولیور باومن وارد کرد؛ دروازه‌بانی که در مرحله انتخابی عملکردی بسیار مطمئن داشت. نویر در جام جهانی هیچ کاری انجام نداد که باومن قادر به انجام آن نباشد و این تصمیم کاملاً غیرضروری بود. از سوی دیگر، تغییر مداوم بست پوشاو کمی بیش نیز نشانه دیگری از سردرگمی تاکتیکی ناگلزمن بود؛ کاپیتانی که در دیدار با پاراگوئه بین دفاع راست و هافبک میانی جابه‌جا شد، بدون آنکه این تغییرها سودی برای تیم داشته باشد.

شکستی که از قبل قابل پیش بینی بود

حذف برابر پاراگوئه اتفاقی ناگهانی نبود. آلمان از پایان یورو تاکنون پیشرفت نداشتند و در جام جهانی نیز جز ذقایتی برابر کوراسائو، هرگز نمایش قانع‌کننده‌ای ارائه نکرد.

تیم ملی آلمان هم در خلق موقعیت دچار مشکل بود و هم در خط دفاعی آسیب‌پذیر نشان داد. عملکرد ضعیف برابر تیم‌هایی مانند ساحل عاج، اکوادور و پاراگوئه نشان داد که این تیم از نظر فنی فاصله زیادی با مدعیان دارد؛ حتی بیشتر از جام جهانی ۲۰۲۲ که دست‌کم برابر اسپانیا موفق به کسب یک تساوی ارزشمند شده بود.

اگرچه بازیکنان پس از حذف، مسئولیت شکست را برعهده گرفتند و از سرمربی خود حمایت کردند، اما مسئول اصلی طراحی برنامه فنی و آماده‌سازی تیم، سرمربی است و ناگلزمن در انجام این وظیفه ناکام بوده است. تعویض‌های بحث‌برانگیز مقابل اکوادور و استفاده از دینزاردانف در ترکیب اصلی برابر پاراگوئه نیز از دیگر اشتباهات او عنوان شده است.

کلوپ؛ گزینه‌ای که نباید از دست رود

طعنه‌آمیزترین بخش ماجرا این است که تمام ضعف‌های تاکتیکی آلمان در طول مسابقات، از سوی یورگن کلوپ در برنامه‌های تلویزیونی تحلیل می‌شد. سرمربی سابق لیورپول معتقد بود آلمان باید از کناره‌ها حمله می‌کرد، اما هرگز نتوانست توانایی واقعی بازیکنانش را به نمایش بگذارد. او همچنین تأکید کرد که فوتبال آلمان برای بازگشت به روزهای اوج، نیازمند تغییرات جدی است. هرچند کلوپ حاضر نشد درباره احتمال قبول هدایت تیم ملی اظهار نظر روشنی داشته باشد و اعلام کرد در سمت فعلی خود احساس رضایت می‌کند، اما حضور او روی نیمکت آلمان می‌تواند موحی از امید و هیجان را در فوتبال این کشور ایجاد کند.

فدراسیون فوتبال آلمان پیش از هر تصمیم دیگری باید همکاری با ناگلزمن را خاتمه دهد.

جام جهانی

چهارشنبه ۱۰ تیر ۱۴۰۵ ● شماره ۱۵۱

ایران ورزشی

سرمربی ایتالیایی یک نسل را نجات داد

اثر آنچلوتی

گزارش یک ایمان‌گودرزی

خیرنگار

برزیل در آستانه دردسر بزرگی قرار داشت .

اگرچه در نیمه نخست دیدار روز دوشنبه در ورزشگاه هیوستون تیم برتر میدان بود، اما با نتیجه یک بر صفر از ژاپن عقب افتاده بود؛ تیمی که با یکی از همان حملات سریع و شناخته‌شده خود برزیل را غافلگیر کرد و در عین حال نشان داد در نیمه دوم، هنگام تلاش سلسائو برای جبران نتیجه، چه تهدیدی می‌تواند روی ضدحملات ایجاد کند.

این دقیقاً همان شرایطی بود که شاگردان هاجیمه مورایسو انتظارش را می‌کشیدند؛ به‌ویژه با توجه به اینکه این تیم برزیل، که مسن‌ترین ترکیب اصلی خود در یک دیدار حذفی جام جهانی از سال ۲۰۰۶ را

به میدان فرستاده بود، دست‌کم در خط میانی و خط دفاعی، تیمی با طراوت و پویایی بالا محسوب نمی‌شد. ژاپن برزیل را دقیقاً به جایی کشانده بود که می‌خواست. اما برزیل در نیمه دوم با چهره‌ای متفاوت به زمین بازگشت، جریان بازی را در اختیار گرفت و در نهایت با شایستگی ضربه نهایی را وارد کرد.

گل پیروزی بخش آنها که در واپسین دقایق به ثمر رسید، دیرهنگام‌ترین گل برنده تاریخ مرحله حذفی جام جهانی را رقم زد. این گل باعث انفجار شادی در میان تمام اعضای کاروان برزیل شد؛ همه به وجد آمده بودند، به جز یک نفر؛ کارلو آنچلوتی .

مربی ایتالیایی آر‌تیم‌آر فرد حاضر در ورزشگاه بود؛ در حالی که اطرافیانش با یا شادی سرزاز یا نمی‌شناختند یا از حسرت و ناامیدی در شوک بودند.

اینکه این آرامش فقط ظاهری برای پنهان کردن نگرانی او از نیاز به یک بازگشت دیرهنگام بود یا بازتاب ایمان همیشگی اش به تغییر نتیجه، مشخص نیست. اما بعید نیست که همین باور همیشگی آنچلوتی، الهام‌بخش تلاش بی‌وقفه برزیل برای بازگشت به بازی بوده باشد.

در هر صورت، تفاوت برزیل نیمه اول و نیمه دوم کاملاً مشهود بود؛ تغییری که از رهبری قاطع آنچلوتی و احتمالاً صحبت‌های جدی او در رختکن حکایت داشت.

پیش از استراحت، برزیل تیمی کند، بی‌برنامه و بدون جهت مشخص به نظر می‌رسید. خروج لوکاس پاکتا در بین دو نیمه ظاهراً به دلیل مصدومیت بود، اما آنچلوتی به جای استفاده از یک هافبک دیگر، اندریک پراززی را به میدان فرستاد. هواداران برزیل از ابتدای مسابقات مشتاق بودند دقایق بیشتری از هوایی است؛ تاکتیکی که به آنها

پدیده جوان رشال مادرید ببینند و ورود او بلافاصله شور و هیجان تازه‌ای به سکوها بخشید. هرچند اندریک به تنهایی جریان بازی را متحول نکرد، اما انرژی، تحرک و دوندگی او در مناطق مرکزی همان چیزی بود که برزیل در بیشتر دقایق نیمه نخست از آن محروم بود. حضور او همچنین باعث ایجاد تغییری جزئی در آرایش تاکتیکی تیم شد.

آنچلوتی همچنین تصمیم گرفت کاسمیرو را تعویض نکند. هافبک باتجربه برزیل در نیمه اول کارت زرد گرفته بود و در صحنه گل ژاپن نیز به شکلی غیرمنتظره مغلوب کایشو ساتو شده بود، اما سرمربی ایتالیایی معتقد بود که مزایای حضور او همچنان بیشتر از ریسک‌هایش است .

کاسمیرو هم پاسخ این اعتماد را داد. او با یک ضربه سر از پشت محوطه ششش قدم، گل تساوی برزیل را به ثمر رساند؛ صحنه‌ای که برای هر کسی که این فصل بازی‌های او را در منچسترپوناپند دنبال کرده بود، کاملاً آشنا به نظر می‌رسید. این گل نمادی از رویکرد مستقیم‌تر برزیل در نیمه دوم بود. سلسائو در نیمه نخست تنها ۱۲ سانتر ارسال کرده بود، اما این تعداد در نیمه دوم به ۲۷ سانتر رسید. کاملاً مشخص بود که برنامه برزیل، تحت فشار سامواریا با تقریباً هیچ فرصت دیگری برای اجرای این نقشه پیدا

نکردند . بدون تردید، تغییرات ظریف کارلو آنچلوتی در رقم خوردن این شرایط نقش مهمی داشت.

سیس سرمربی برزیل به تقویت خط حمله ادامه داد. ورود کابریل مارتینلی که ذاتاً یک وینگر است، به جای ماتئوس کونیا و حضور او در نوک حمله، با توجه به تأکید برزیل روی ارسال ساتنرهای متعدد، در نگاه اول تصمیمی عجیب به نظر می‌رسید اما در نهایت همین مارتینلی بود که ضربه نهایی را در اعماق وقت‌های تلف‌شده وارد کرد. او با یک فرار هوشمندانه در فضای بین مدافع میانی و مدافع راست ژاپن صاحب موقعیت شد، حرکتش را به خوبی ادامه داد و با ضربه‌ای آرام و دقیق، توپ را از کنار زاپون سوزوکی عبور داد تا گل پیروزی بخش برزیل را به ثمر برساند.

سوت پایان با انفجار شادی در ورزشگاه همراه شد. برزیل صعود کرد و برای نخستین بار از سال ۱۹۹۰، از حذف در اولین دیدار مرحله حذفی جام جهانی گریخت.

اگر به سال ۱۹۳۸ بازگردیم، تنها بار دیگری که برزیل نتوانسته بود در جام جهانی با فرمت حذفی به مرحله یک‌چهارم نهایی برسد، سال ۱۹۶۶ بود؛ زمانی که حتی از مرحله گروه‌ی نیز صعود نکرد. همین موضوع نشان می‌دهد که اگر سلسائو این مانع را پشت سر

می‌گذاشت، چه فاجعه بزرگی رقم می‌خورد؛ شاید بدترین عملکرد برزیل در جام جهانی طی چند نسل اخیر . پیروزی روز دوشنبه، نمایش چشم‌نوازی نبود و همچنان این بحث را از بین نمی‌برد که این تیم، یکی از کم‌الهام‌ترین تیم‌های برزیل در تاریخ جام جهانی است. با این حال، هم نمایش تیم و هم نتیجه مسابقه، از ویژگی مهمی پرده برداشت؛ انعطاف‌پذیری و قدرت واکنش؛ خصوصیتی که برزیل در سال‌های اخیر بارها به نداشتن آن متهم شده بود.

این تنها دومین باری بود که برزیل در تاریخ جام جهانی موفق شد پس از عقب افتادن، بازی را با پیروزی به پایان برساند؛ نخستین بار نیز به دیدار افتتاحیه جام جهانی ۲۰۱۴، زمانی که میزبان مسابقات بود، بازی گشت.

پیش از آغاز رقابت‌ها، بخش بزرگی از توجه‌ها معطوف به این بود که آیا وینیسسیوس جونیور می‌تواند در تیم ملی همان تأثیر همیشگی خود را بگذارد یا نه؛ بازیکنی که در عرصه ملی تاکنون فاصله محسوسی با عمלקردش در رشال مادرید داشته است. اما اگر قرار باشد بر اساس اتفاقات دیدار روز دوشنبه قضاوت کنیم، شاید مهم‌ترین برگ برنده برزیل نه وینیسسیوس، بلکه کارلو آنچلوتی باشد.

همومی هلند مانند کودی خاکپسو و برایان بروبی تا دقیقه ۷۰ کاملاً فلج و بی‌اثر شده بودند.

۳. شوک موقت به ارثش نارنجی

به‌اینکه کومان در نیمه اول واکنشی به ضعف تیمش نشان نداد، اما از فرصت استراحت آخوری در نیمه دوم نهایت استفاده را برد. او با فرستادن ووت وگهورست و تون کومپانریس به زمین، سیستم بازی هلند را به فوتبال مستقیم تغییر داد. این تغییر تاکتیکی بلافاصله جواب داد؛ روی یک توپ هوایی، وگهورست با اولین لمس توپ، آن را به کریسنسیو سامرویل رساند و پاس کات‌بک او با ضربه کودی خاکپو به گل اول هلند در دقیقهٔ ۷۲ تبدیل شد؛ گلی که کاملاً برخلاف جریان بازی رقم خورد .

۴. معجزه دورگه‌ها

در حالی که به نظر می‌رسید مراکش قرار است تاوان سنگین فرصت‌سوزی‌های خود را بدهد، روحیه جنگندگی و ریسک‌پذیری بالا قفل بازی را شکست. در آخرین دقایق وقت‌های تلف‌شده، عیسی دیوپ، مدافع میانی مراکش، در یک پیشروی متواثره خود را به محوطه جریمه هلند رساند. ارسال بلند شمس‌الدین تالیلی (بازیکن تعویضی) با ضربه سر تماشایی دیوپ به گل تساوی بخش و دراماتیک مراکش تبدیل شد. نکته جالب اینجاست که تالیسی پیش از این در رده‌های پایه برای بلژیک و دیوپ برای فرانسه بازی کرده بودند و این گل نمادی از موفقیت فدراسیون فوتبال مراکش در جذب استعدادهای بزرگ از جوامع مهاجر اروپا بود.

۵. تقدیم گل به فرزند از دست رفته

فراتر از مسائل تاکتیکی، دراماتیک‌ترین و انسانی‌ترین صحنه این مسابقه پس از گلزنی کودی خاکپو رقم خورد. این ستاره هلندی که به تازگی فرزند متولد نشده خود را در دوران بارداری همسرش از دست داده بود، پس از باز کردن دروازه مراکش از فرط هجوم احساسات روی زمین افتاد و تمام اعضای تیم حتی نیمکت‌نشینان برای همدردی و آغوش کشیدن او به داخل زمین آمدند؛ لحظه‌ای ماندگار که تحسین همگان را در این جام جهانی برانگیخت.

چگونه شیران اطلس، فوتبال سرد کومان را ذوب کردند؟ عصیان شجاعت علیه احتیاط!

اما ناگلزمن بار دیگر او را به دفاع راست منتقل کرد؛ تصمیمی که باعث شد بخش زیادی از توانایی‌هایش هدر برود.

سرمربی آلمان حتی هیچ مدافع راست تخصصی را به جام جهانی نبرد و ناچار شد از مدافع میانی در آن پست استفاده کند. تغییر مداوم جایگاه کمی بیش نیز نشانه‌ای از سردرگمی تاکتیکی تیم بود؛ موضوعی که در دیدار با پاراگوئه نیز کاملاً مشهود بود.

اعتراف تلخ کاپیتان

پس از حذف، کمی بیش که این بار بازوبند کاپیتانی را نیز بر بازو داشت، مسئولیت شکست را پذیرفت. او این ناکامی را سخت‌ترین دوران فوتبالی خود توصیف کرد و گفت احساس می‌کند مسئولیت بزرگی در قبال تیم و هواداران دارد.

کمی بیش همچنین اعتراف کرد که از کودکی تیم ملی آلمان را همیشه در نیمه‌نهایی یا فینال دیده بود و آرزو داشت نسل جدید نیز همان خاطرات را تجربه کند، اما این اتفاق رخ نداد. او تأکید کرد که فوتبال آلمان در شرایط کنونی دیگر مایه افتخار مردم نیست و مسئولیت این وضعیت تنها بر عهده بازیکنان است، نه مربیان، رسانه‌ها یا داوران .

پایان یک نسل

حذف در جام جهانی ۲۰۲۶ می‌تواند پایان حضور چند ستاره باسابقه در تیم ملی باشد. متس هوملس نیز در نقش کارشناس تلویزیونی خواستار تغییرات جدی شد و تأکید کرد که ریشه ناکامی‌های چند سال اخیر بیش از هر چیز به عملکرد بازیکنان بازمی‌گردد. او اعلام با این حال، کمی بیش قصد خداحافظی ندارد. او اعلام کرده همچنان انگیزه لازم برای تلاش دوباره را دارد و هرگز تسلیم نخواهد شد. شاید کمی بیش روزی دوباره طعم موفقیت را با پیراهن آلمان بچشد، اما اگر چنین روزی فرا برسد، احتمالاً آخرین بازمانده نسلی خواهد بود که تاریخ فوتبال آلمان آن را با عنوان «نسل بازنده» به خاطر خواهد سپرد.

^[1] شکست تیم ملی آلمان برابر پاراگوئه در مرحله

^[2] شکست تیم ملی آلمان برابر پاراگوئه در مرحله

نقد منصفانه عملکرد تیم ملی ربیطی به ملیت ندارد

سرمرربی خارجی هم بود باید پاسخ می داد

محمد قراکزیلو

خبرنگار

در تقابل بین منتقدان تیم و گروهی که سعی دارند از نتایج و آنچه تیم ما در جام جهانی رقم زد دفاع کنند، دوباره تقابلی بین مربیان داخلی و خارجی اتفاق افتاده است. در عین حال مدافعان نتایج تیم ملی و دستاوردهایش - همین نیاختن در سه مسابقه و سه گل مردود شده و مسائلی از این دست - معتقدند اگر یک مربی خارجی در رأس کادر فنی تیم ملی بود انتقاهایی که حالا نسبت به عملکرد تیم ما مطرح می شد صورت نمی گرفت.

اما واقعیت چیز دیگری است و ربیطی به ملیت سرمرربی تیم ملی و کادرش ندارد. نتایج تیم ملی در این تورنمنت بد نبود اما برای صعود از مرحله گروهی جام جهانی ۴۸ تیمی کفایت نمی کرد. در عین حال از نظر کیفیت نیز چیز جدیدی برای ارائه نداشتیم ضمن اینکه بازیکنان جدید و جوانی هم در تیم ملی ظهور نکردند که حداقل دل مان نسوزد. با در نظر گرفتن این موارد مهم باید کادرفنی تیم ملی را نقد کرد و از آنها به خاطر پرسش هایی که امروز کارشناسان فوتبال، رسانه ها و هواداران مطرح می کنند خواستار پاسخگویی شد. این مهم البته ربیطی به ملیت سرمرربی تیم ملی هم ندارد و چنانچه سرمرربی خارجی در رأس کادر فنی تیم ملی بود نیز باید چنین نتهادهایی صورت می گرفت و از

مسئول فنی تیم خواستار پاسخگویی می شدیم. البته شاید گروهی که به آن اشاره کردیم ماجراهای مربوط به دوران حضور کارلوس کی روش در سه جام جهانی گذشته را مثال بیاورند که حتی وقتی می باختیم بسیاری به به و چه چه می کردند اما در برخی ادوار جام جهانی هم شرایط و نتایج فرق می کرد هم اینکه نقد و انتقاد هم بود.

که شاید تنها دستاوردها از آن دستاوردی داشت نه خوب نتیجه گرفت. او برای آن تورنمنت یک تیم مسن را به برزیل برد و با بازی های دفاعی دنبال گرفتن حداقل امتیاز بود. در عین حال در آن تورنمنت یک بازی شجاعانه مقابل آرژانتین داشتیم که شاید تنها دستاوردها از آن مسابقات باشد. در جام جهانی ۲۰۱۸ که در دشوارترین گروه ادوار حضورمان در این تورنمنت قرار گرفتیم نتیجه (کسب چهار امتیاز) فوق العاده بود و با اینکه دوباره با فوتبال دفاع - ضدحمله نمایش هایمان دلچسب نبود اما باز هم نمایش هایی همراه با شجاعت مقابل هر سه تیم قدرتمند گروه ارائه دادیم و البته که شانس کسب امتیاز مقابل اسپانیا و بخت پیروزی مقابل پرتغال را داشتیم. در جام جهانی ۲۰۲۲ هم شرایط مان قیل و حین تورنمنت تا حدی شبیه ۲۰۲۴ بود و در آن تورنمنت هم دستاورد فنی نداشتیم و یک شکست سنگین مقابل انگلیس و یک باخت ناامیدکننده مقابل آمریکا داشتیم اما هم کیفیت فوتبال مان مقابل ولز جالب توجه

عکس: فدراسیون فوتبال

مهربانانه ترین انتقادها در رسانه های داخلی

درخواست استعفا بی رحمانه نیست

مربیان تمام تیم هایی که از جام جهانی کنار رفتند در حال عذرخواهی و استعفا هستند اما انگار تیم ملی ایران به مرحله حذفی صعود کرده و ما خبر نداریم. دیوسیان از سه گل مردود اعلام شده توسط کمک داور ویدیویی به عنوان دستاورد یاد می کنند یا اینکه نیاختیم را بزرگترین دستاورد تیم ملی ایران در ادوار جام جهانی می دانند اما باور کنید هیچ کدام از اینها نه موفقیت محسوب می شود نه دستاورد.

رکوردها و آمار در فوتبال دلپذیر و جذابند اما فقط برای رسانه ها و ثبت در تاریخ اما هیچ وقت به درد فوتبال و تیم ملی نخورده است. نحوه مواجهه بزرگترین بازیکنان و مربیان دنیای فوتبال با آمارها و رکوردها هم می تواند یک درس بزرگ باشد. اگر جست جویی ساده درباره این مهم داشته باشید کمتر نقل قولی از مربی یا بازیکنان برجسته و بزرگ در باشگاه یا تیم ملی پیدا می کنید که از شنیدن خبر شکسته شدن یک رکورد توسط خودش بدنت خوشحال و مشعوف شده باشد بلکه آنها موفقیت را در رسیدن به دستاوردهای فنی و رسیدن به مراتب بالاتر از نظر ورزشی و تیمی تعریف می کنند و رکوردهای شخصی یک امر جانبی است. در حالی که مارچلو پیلسا و هونگ میونگ بو سرمربیان تیم های ملی اروگوئه و کره جنوبی با بدترین و سختگیرانه ترین انتقادها مواجه می شوند و مربیان

عکس: فدراسیون فوتبال

وقتی متر و معیار تعریف و تمجید صحیح نیست

آقای قلعه نویی نمایش مراکش و پاراگوئه را دیدی؟

عکس: Getty Images

حمیدرضا عجب

خبرنگار

فوتبال ایران از جام جهانی کنار رفت، اما اصل ماجرا حذف نبود. مساله این است که تیم ملی چه تصویری از خود به جا گذاشت. پیش از آنکه امیر قلعه نویی و کادرفنی مربیان در شرایط کونی منتقد عملکرد تیم ملی در جام جهانی هستند. در واقع آنها با چشم باز مربیگری و کارشناسی کیفیت فوتبال، نتایج و دستاوردهای تیم ملی را می سنجند و اگر قرار باشد چشم بسته حامی هم کیش و هم صنف خود باشند از دایره انصاف و عدالت خارج خواهند شد کمابینکه شاید برخی شان هم از عملکرد تیم ایران در این تورنمنت دفاع کنند که باید حرف های آنان را هم شنید.

نیز بازماند. جام جهانی امسال یک درس بزرگ داشت، اینکه دیگر فوتبال محافظه کارانه تحسین نمی شود. مراکش برابر هلند یا جسارت بازی کرد، عقب نشست، از نام حرفی نترسید و برای پیروزی حمله کرد. باداش این رویکرد نیز حذف یکی از مدعیان قهرمانی و صعود مراکش به یک مرحله بالاتر بود. پاراگوئه نیز برابر آلمان همین نسخه را اجرا کرد و نشان داد فاصله فوتبال جهان دیگر فقط با دفاع کردن پر نمی شود. نتایجی که این تیم ها مقابل نام های بزرگ فوتبال جهان گرفتند در واقع متر و معیار تعریف و تمجید را تغییر دادند و دیگر کسی برای یک تساوی مقابل تیم های بزرگ کف نمی زند؛ بلکه همه از تیم هایی حرف می زنند که برای بردن وارد زمین می شوند. جسورانه بازی می کنند و در نهایت مزد این هد فگذاری را هم می گیرند. ژاپن نیز اگرچه برابر برزیل شکست خورد، اما نوع فوتبالش احترام برانگیز بود. این تیم در بازی با برزیل پرواوزه با اعتماد به نفس بازی کرد و اگر اسیر تجربه و کیفیت بالاتر حریف نمی شد، حتی شانس خلق یکی از بزرگترین شگفتی های جام را داشت. شکست ژاپن کم از یک برد بزرگ نبود، چون این تیم نشان داد برای بقا بازی نمی کند، بلکه برای پیروزی به میدان می رود. مشکل اصلی تیم ملی ایران در واقع همین نقطه است. فوتبال ایران هنوز از شکست می ترسد. در زمین بیشتر به دنبال اشتباه نکردن است تا خلق کردن موقعیت های گلزنی.

رقص کینه روی بوم جام جهانی

وقتی سیاست بر فوتبال سایه انداخت

عکس: فدراسیون فوتبال

رقابت های جام جهانی فوتبال همواره قرار بوده جلوه گاه رقابت یک ملت ها در مستطیل سبز باشد؛ اتفسرفی که در آن سیاست در برابر جادوی فوتبال رنگ ببازد و ملت ها فارغ از اختلافات، زیر پرچم ورزش گرد هم بیایند. اما آنچه بر تیم ملی فوتبال ایران در کارزار جام جهانی ۲۰۲۴ گذشت، بار دیگر با جزئیات به اثبات رساند که برای دولت آمریکا، حتی بزرگترین رویداد ورزشی جهان نیز چیزی جز یک ابزار سیاسی برای پیشبرد اهداف خصمانه نیست. اظهارات اخیر و تکان دهنده «مارکوین مولین»، وزیر امنیت داخلی آمریکا، شاید از هر گزارش و سند دیگری گویاتر و افشاگرانه تر باشد.

وقتی یک مقام ارشد دولت میزبان با افتخار در برابر دوربین ها اعلام می کند از حذف یک تیم ملی فوتبال (ایران) خوشحال شده، برای خروج یوزها از خاک کشورش جشن گرفته و حتی به گفته صریح خودش «رقصیده» و «آواز خوانده» است، دیگر هیچ جایی برای ادعاهای پوشالی مبنی بر «بی طرفی» باقی نمی ماند. این سخنان سخیف، تنها یک اظهار نظر احساسی نیست؛ بلکه اعترافی آشکار به نگاه امنیتی واشنگتن نسبت به فرزندان ایران است.

دولت آمریکا در تمام مدت برگزاری تورنمنت تلاش کرد محدودیت های فرساینده اعمال شده بر کاروان ایران از جمله قانون شکنجه آور تخلیه ۲۴ ساعته خاک این کشور را اقدامی عادی و در چهارچوب پروتکل های حفاظتی جلوه دهد. اما اگر همه چیز عادی بود، چرا اعضای کلیدی فدراسیون فوتبال ایران

روی خط جام جهانی

موریاسو شاید مدیر فنی

نیمکت ژاپن هم متحول می شود؟

اگرچه ژاپن به اهداف خود یعنی صعود به جمع هشت تیم برتری حتی قهرمانی جهان نرسید و با توجه به افزایش تعداد تیم های جام جهانی به ۴۸، در مرحله یک شانزدهم نهایی حذف شد، اما مسئولان و اعضای کمیته فنی فدراسیون فوتبال این کشور همچنان عملکرد موریاسو در هشت سال گذشته را مثبت ارزیابی می کنند. در دوره هدایت او، ژاپن برای نخستین بار در دیدارهای دوستانه موفق به شکست تیم هایی مانند برزیل و انگلیس شد و بسیاری از کارشناسان این نسل را قدرتمندترین تیم تاریخ فوتبال ژاپن می دانند. به همین دلیل، مدیران فدراسیون همچنان به ادامه همکاری با او تمایل دارند. موریاسو نیز پس از شکست مقابل برزیل درباره آینده خود گفت: «در حال حاضر هیچ تصمیمی درباره آینده ام گرفته نشده است. نمی دانم سرمرربی بعدی چه کسی خواهد بود. اما پیش روی تیم ملی، جام ملت های آسیا در فوریه ۲۰۲۷ قرار دارد. درباره ماندن یا رفتن هنوز هیچ چیز مشخص نیست.»

طبق این گزارش، فدراسیون فوتبال ژاپن تا پیش از فینال جام جهانی، جلسه فوق العاده کمیته توسعه و کمیته فنی را برگزار خواهد کرد تا عملکرد تیم ملی را بررسی کند. سپس تسون یاسو میاموتو، رئیس فدراسیون، به همراه سایر مدیران ارشد درباره آینده نیمکت تیم ملی تصمیم نهایی را خواهند گرفت. در همین حال، برخی مدیران فدراسیون معتقدند حتی در صورت جدایی موریاسو، او می تواند به عنوان مدیر ارشد فنی و مسئول توسعه تیم های ملی در ساختار فدراسیون فعالیت کند. از سوی دیگر، خود موریاسو نیز علاقه دارد در آینده تجربه مربیگری در فوتبال اروپا را به دست آورد. به همین دلیل، گزینه سپردن هدایت تیم ملی به گو اویو نیز به طور جدی مطرح شده است. این سناریو شباهت زیادی به اتفاقات سال ۲۰۲۱ دارد؛ زمانی که موریاسو همزمان هدایت تیم ملی بزرگسالان و تیم امید ژاپن را برعهده داشت و با اجرای برنامه های موفق، روند انتقال نسل ها را مدیریت کرد.

با حذف ژاپن مقابل برزیل

امید آسیا به یک غیرآسیایی!

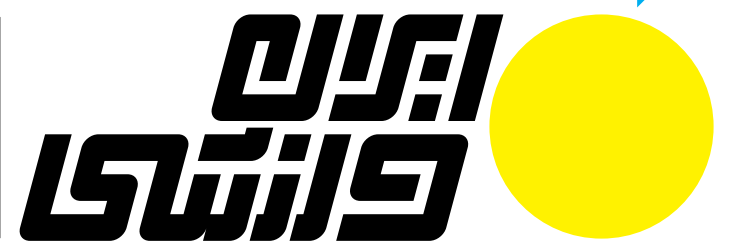
آسیا با ۹۶ نماینده، بیشترین سهمیه تاریخ خود را در جام جهانی ۲۰۲۴ اختیار داشت و امید زیادی بود که فوتبال این قاره، روند رو به رشد سال های اخیر را در بزرگترین تورنمنت جهان به نمایش بگذارد. اما نتایج مطابق انتظار پیش نرفت. کره جنوبی، ایران، عربستان، قطر، عراق، اردن و ازبکستان همگی در مرحله گروهی حذف شدند و سپس ژاپن نیز که بسیاری آن را جدی ترین مدعی آسیا برای صعود به مراحل بالاتر می دانستند، با شکست ۳ بریک برابر برزیل از دور رقابت ها کنار رفت. مسامورایی ها با وجود نمایش قابل قبول برابر برزیل، در نهایت نتوانستند از سد این حریف قدرتمند عبور کنند و با حذف آنها، استرالیا به تنها نماینده باقیمانده آسیا در جام جهانی تبدیل شد. اکنون تیم ملی استرالیا تنها پرچمدار آسیا در جام جهانی است و مسئولیت حفظ اعتبار فوتبال این قاره پس از ناگامی سایر نمایندگان را بر دوش می کشد آن هم در حالی که واقعاً جزو قاره آسیا نیست اما زیرمجموعه ای اسی به حساب می آید. با این حال، مأموریت استرالیا بسیار دشوار خواهد بود، چراکه باید مقابل مصر قرار بگیرد؛ تیمی که با هدایت ستاره خود، محمد صلاح، عملکرد مثبتی در مرحله گروهی داشت و نشان داده یکی از تیم های آماده این دوره از مسابقات است. استرالیایی ها به خوبی می دانند شکست مقابل مصر تنها به معنای پایان مسیر خودشان نیست، بلکه به معنای حذف کامل تمام نمایندگان آسیا از جام جهانی ۲۰۲۴ خواهد بود.

ژاپنی ها کوتاه نمی آید

رؤیای قهرمانی جهان زنده است

با اینکه ژاپن دوباره در شرع مراحل حذفی از جام جهانی کنار رفت اما اعضای این تیم معتقدند باید رؤیای قهرمانی در جام جهانی را زنده نگه داشت. دوان کاپیسان این تیم گفته: «فکرمی کنم نباید هدف قهرمانی را تغییر دهیم. ما بازیکنان باید همچنان این هدف را تکرار کنیم، چون با این کار مردم کشورمان همچنان از ما حمایت خواهند کرد. هواداران حمایت فوق العاده ای از ما داشتند و فقط می خواهم از همه آنها تشکر کنم.»

موریاسو سرمرربی ژاپنی ها هم گفت: «هدف ما قهرمانی جهان است و باور دارم اگر ژاپن این هدف را با شفافیت دنبال کند، روزی به آن خواهد رسید. من هم از این پس برای تحقق رؤیای قهرمانی جهان و موفقیت فوتبال ژاپن به تلاش خود ادامه خواهم داد.» با وجود این داچی کامدا یکی از ستاره های تیم ملی ژاپن درباره هدف قهرمانی جهان گفت: «برای اینکه واقعاً به کشوری تبدیل شویم که بتواند برای قهرمانی جهان رقابت کند، باید کیفیت بازیکنان مان بیشتر شود، چون هنوز در بخش های زیادی کمبود داریم. ما بازیکنان باید فوتبال ژاپن را پیش از پیش توسعه دهیم و محبوب تر کنیم. احساس می کنم تا زمانی که فوتبال در ژاپن به اندازه ای مهم نشود که بتوان آن را ورزش اول کشور دانست، رسیدن به قهرمانی جهان ممکن نخواهد بود. از این پس هم تلاش می کنم ارزش فوتبال ژاپن را بالاتر ببریم تا روزی بتوانیم جام جهانی را فتح کنیم.»

حذف زودهنگام دو مدعی قهرمانی در ضربات مرگ و زندگی پایان بی رحمانه!

گزارش یک

ایمان گوردی خبرنگار

جام جهانی ۲۰۲۶ نخستین ضربات پنالتی خود را تجربه کرد و برخلاف سنت همیشگی، این بار آلمان بازنده بود. این پایان، همه ویژگی‌های همیشگی ضربات پنالتی را داشت؛ دراماتیک، هیجان انگیز، سرشار از احساسات و نه نهایت، برای یک تیم، بی رحمانه. برای نخستین بار در تاریخ، بازیکنان آلمان طعم شکست در ضربات پنالتی یک جام جهانی را چشیدند؛ تجربه‌ای که پیش از این صدها فوتبالیست دیگر آن را احساس کرده بودند؛ حسن ویران‌کننده‌ای که پس از ناکامی از فاصله ۱۲ یاردی و مقابل یک دروازه‌بان به سراغ بازیکن می‌آید. چند ساعت بعد نیز نوبت هلند بود تا همین سرنوشت تلخ را تجربه کند.

فوتبال در طول سال‌ها قوانین وقت اضافه را بارها تغییر داده است. از قانون گل طلایی گرفته تا گل نقره‌ای؛ قوانینی که در مقاطع مختلف، پایان مسابقه را با نمر رسیدن یک گل در وقت اضافه رقم می‌زدند. اما ضربات پنالتی تقریباً بدون تغییر باقی مانده است. این با این حال، پرسش‌هایی که در ذهن مخاطبان مطرح است؛ آیا راه بهتری برای تعیین برنده مسابقات مسای وجود دارد؟ آیا می‌توان روشی عادلانه‌تر یا آزمونی مناسب‌تر برای سنجش مهارت تیم‌ها پیدا کرد؟ بهترین است نظر کارشناسان فوتبالی را در این مورد بدانیم.

فقط بازی را ادامه دهید

خوبایان مک کنزی؛ من از طرفداران بازگشت قانون «گل طلایی» در وقت‌های اضافه هستم؛ یعنی وقت اضافه‌ای با قانون مرگ ناگهانی که در آن دو تیم تا زمانی که یکی از آنها گل بزند، به بازی ادامه می‌دهند. من توان همچنان برای رادر نتایج‌های بازیکنان برگزار کرده‌ام، همان طوری که اکنون انجام می‌شود. اگر در پایان هر دو نیمه گل به نمر رسیدن، بازی باید ادامه پیدا کند تا سرانجام یکی از تیم‌ها گل بزند و مسابقه به پایان برسد. بسیاری از لیگ‌های حرفه‌ای آمریکا شمالی، مانند این‌آل، ان‌بی‌ای، ام‌ال‌بی و حتی دلیوان‌بی‌ای، از نوعی وقت اضافه نامحدود استفاده می‌کنند. برای مثال، در مرحله پلی آف لیگ‌هاکی این‌آل، وقت‌های اضافه یکی پس از دیگری برگزار می‌شوند تا زمانی که یک تیم گل بزند و برنده مشخص شود. در تمام این مدت نیز هیجان مسابقه حفظ می‌شود.

یکی از نگرانی‌های قدیمی درباره قانون گل طلایی این بود که تیم‌هایی با حد محتاط و دفاعی بازی می‌کنند تا مسابقه را به ضربات پنالتی بکشند. اما اگر ضربات پنالتی را به عنوان راه نهایی حذف کنید، تیم‌ها ناچار خواهند شد برای پیروزی بازی کنند.

در این صورت، نتیجه مسابقه حاصل جریان واقعی بازی خواهد بود، نه رقابتی که قهرمان را صرفاً با چند ضربه ایستگاهی از فاصله ۱۲ یاردی تعیین می‌کند.

اگر هم همچنان این نگرانی وجود دارد که تیم‌ها در وقت اضافه بیش از حد دفاعی بازی کنند، می‌توان با ایجاد قوانین تشویقی، آنها را به حمله و پیش بردن توپ از زمین خود ترغیب کرد. در نهایت، بازگرداندن قانون گل طلایی می‌تواند پایانی هیجان‌انگیزتر و طبیعی‌تر برای مسابقات فوتبال رقم بزند.

افزافه کردن ضربات آزاد

سب استافورد-پلور؛ اعتراف می‌کنم که واقعا از ضربات پنالتی لذت می‌برم و صادقانه بگویم که پس از ۱۲ دقیقه، همچنان بهترین راه برای تعیین برنده هستند. استدلال کسانی را که می‌گویند نتیجه بازی باید در جریان مسابقه مشخص شود، درک می‌کنم و تا حدی با آنها موافقم؛ اما اگر دو تیم مسابقه‌ای ارائه داده باشند که واقعا هیچ‌کس دیگر تمایلی به تماشا‌ی ادامه آن نداشته باشد، چه کار کنیم؟ چه ندرت پیش می‌آید که یکی از با کیفیت بالاتر ۱۲۰ دقیقه همچنان جذاب باقی بماند.

رای داوران!

مت اسلیتر؛ سب بالاتر که این روزها در مقایسه با مدیران فعلی فیفا، انکار و جهالتش تا حدی احیا شده، در دوران ریاست خود ایده‌های عجیب کم نداشت؛ از جمله برگزاری جام جهانی در فضا! یکی دیگر از دغدغه‌های همیشگی او پیدا کردن راهی بودند و تمام هیجان و فشار روانی ضربات پنالتی حفظ شود، اما با توبع بیشتر.

زمین کوچکتر، بازیکنان کمتر

پاتریک ایوسن؛ «نمی‌شود وقت اضافه را مثل هاکی یا بسکتبال با سه به سه در فوتبال برگزار کرد؛ زمین خیلی بزرگ است!» پیشنهادم ترکیبی از قوانین فوتبال دانشگاهی، لیگ‌هاکی این‌آل و البته کمی هم الهام از فوتبال‌های محلی و خیابانی است؛ همراه با اندکی مجازات برای تیم‌هایی که حاضر به ریسک کردن نیستند. ابتدا زمین به نصف کاهش پیدا کند. سپس دو تیم با پنج بازیکن مقابل پنج بازیکن (به علاوه دروازه‌بان‌ها) به مدت ۱۵ دقیقه بازی کنند. اگر در هر دو سمت مشخص نشد، تیم‌ها جای خود را عوض کنند تا تماشاگران هر دو سمت ورزشگاه دید مناسبی داشته باشند و ۱۵ دقیقه دیگر بازی ادامه یابد.

اگر در پایان این ۳۰ دقیقه هم نتیجه مساوی بود، تعداد بازیکنان کمتر شود؛ مثلاً مسابقه با چهار بازیکن مقابل سه بازیکن ادامه پیدا کند. اگر باز هم هیچ تیمی موفق به گلزنی نشد، بازی به سه بازیکن مقابل دو بازیکن برسد و روند ادامه پیدا کند و اگر پس از ۱۸۰ دقیقه هنوز هیچ برنده‌ای وجود نداشت، هر دو تیم به دلیل ناتوانی در تعیین تکلیف مسابقه از رقابت‌ها حذف شوند!

بله، شاید این ایده تا حدی مصنوعی به نظر برسد، اما همچنان بسیار طبیعی‌تر از ضربات پنالتی است؛ روشی که در عمل، پیش از آنکه فوتبال باشد، شبیه پرتاب سکه با گشتن‌های فوتبال است.

در صورت کم در این روش، مسابقه همچنان برای مدتی فوتبال واقعی باقی می‌ماند و تیم‌ها انگیزه خواهند داشت که هرچه زودتر کار را تمام کنند. زیرا ادامه دادن بدون تلاش برای گلزنی، عواقب مشخصی خواهد داشت.

همان ایده، اما در ابعادی بزرگتر

هنری راشنل؛ من از مسیری که در هاتریک دنبال کرده، واقعا خوشم می‌آید. فکرنمی‌کنم پیشنهاد او کاملاً عملی باشد، اما به نظر من نسخه‌ای واقع‌بینانه‌تر از روش‌های موجود دارد که همچنان به مراتب بهتر از تعیین برنده با ضربات پنالتی است. پیشنهاد من این است که قانون گل طلایی بازگردند و وقت اضافه با ۱۰ بازیکن مقابل ۱۰ بازیکن آغاز شود. اگر پس از ۱۵ دقیقه هیچ تیمی موفق به گلزنی نشد، مسابقه با ۹ بازیکن مقابل ۹ بازیکن ادامه پیدا کند. ۱۵ دقیقه بعد، بازی به هشت نفر مقابل هشت نفر برسد و این روند به همین شکل ادامه داشته باشد. نیازی هم به کوچک کردن زمین نیست. هر بار که یک بازیکن از هر تیم کم می‌شود، فضای بیشتری برای بازی ایجاد خواهد شد و احتمال به نمر رسیدن گل برنده به‌طور طبیعی افزایش می‌یابد. در نتیجه، نگرانی درباره خشکی بازیکنان نیز تا حد زیادی کاهش پیدا می‌کند. و اگر این موضوع همچنان دغدغه باشد، می‌توان در هر بازه ۱۵ دقیقه‌ای یک تعویض اضافی در نظر گرفت. در این صورت، اگر مسابقه به هفت نفره یا شش نفره برسد، تقریباً تمام بازیکنان حاضر در زمین نقراتی خواهند بود که حتی ۹۰ دقیقه کامل بازی نکرده‌اند و از آمادگی جسمانی بیشتری برخوردارند.

این روش هم فوتبال را حفظ می‌کند و هم شناسن تعیین برنده در جریان واقعی مسابقه را، بدون اینکه سرنوشت بازی به ضربات پنالتی گره بخورد.

کلوب: تیم ملی آلمان؟ حالا وقتش نیست!

حذف زودهنگام تیم ملی آلمان از جام جهانی، آئینده یولیان ناگلزمن را با تردیدهای جدی مواجه کرده است. هرچند یواخیم لوو و هانسلی فلیک پس از ناکامی در مرحله گروهی بلافاصله برکنار نشدند، اما این بار احتمال پایان همکاری فدراسیون فوتبال آلمان با ناگلزمن مطرح شده است. با این حال، سرمربی مناشافت قصد استعفا ندارد و امیدوار است تا پایان قراردادش که تا یورو ۲۰۲۸

اعتبار دارد، به کار خود ادامه دهد. در این میان، یورگن کلوب نیز درباره دلایل ناکامی آلمان صحبت کرد و فشار روانی را یکی از عوامل اصلی این شکست دانست. او معتقد است پاراگوتی بدون فشار نتیجه وارد میدان شد، اما بازیکنان آلمان زیر بار سنگین انتظارات نتوانستند عملکرد همیشگی خود را ارائه دهند و در لحظات حساس نیز قاطعیت لازم را نداشتند.

کلمن فیفا

مشکل بیشتری دارم؛ بخشی که اغلب بی‌روح و کم‌هیجان است، با تعویض‌های زیاد تغییر چهره می‌دهد، ترس از اشتباه در آن بالاست و معمولاً به تیم به اصطلاح قوی‌تر فرصت می‌دهد تا اشتباهات ۹۰ دقیقه اول را جبران کند. شخصاً آیا زمان نیمه‌های وقت اضافه را کمتر می‌کنم، یا آن را کاملاً حذف کرده و مستقیم به ضربات پنالتی می‌روم؛ هرچند می‌دانم این کار می‌تواند باعث شود تیم‌ها در زمان‌های پیش از حد محتاط شوند.

احتمال به نمر رسیدن گل برتری افزایش پیدا کند. با وجود همه اینها، هنوز هم معتقدم ضربات پنالتی بخشی از میراث فوتبال هستند.

حذف بازیکنان در وقت اضافه

لواکس ویسه؛ مثل خیلی از همکارانم، من عاشق ضربات پنالتی هستم. قطعاً اگر طرفدار تیم بازنده باشی، تجربه‌ای دردناک است، اما در عین حال این لحظه، آزمون نهایی استقامت ذهنی است. به عنوان بازیکن، شما تنها رو نقطه پنالتی می‌ایستید و برای کشورتان تلاش می‌کنید گل بزنید. به عنوان دروازه‌بان هم باید در همان لحظه حساس حاضر باشید و مهارت انجام دهید که می‌تواند سرنوشت بازی را تغییر دهد.

اگر قرار باشد تغییری در این روند بدهم، ترجیح می‌دهم در وقت اضافه ۳۰ دقیقه‌ای، در بازه‌های مشخص بازیکنان حذف شوند. در نهایت بازی به حالت هفت به هفت می‌رسد؛ این کار فضای زمین را بازتر می‌کند و موقعیت‌های گل بیشتری ایجاد می‌شود، در نتیجه احتمال رسیدن به ضربات پنالتی کمتر خواهد شد. با این حال، من نمی‌خواهم ضربات پنالتی حذف شوند. درام آنها را دوست دارم و آن حس دوگانه شادی برای برنده و ناامیدی برای بازنده برایم جذاب است.

پنالتی‌ها را نگه دارید، وقت اضافه را حذف کنید

آدم کرافتون؛ ضربات پنالتی یک راه عالی برای تعیین نتیجه بازی هستند؛ آزمون نهایی اعصاب، شخصیت و مهارت. پس رهاش نکنید! چیزهای زیادی وجود دارد که می‌تواند به عنوان راهی نا عادلانه یا ناقص برای تعیین نتیجه بازی در جریان مسابقه تلقی شود. من با وقت اضافه

فعالیتش به کار می‌برد. در آن سیستم، بازیکن و فاصله ۳۵ یاردی حرکت خود را آغاز می‌کند و ۵ ثانیه فرصت داشت تا دروازه‌بان را شکست دهد؛ چه با یک شوت زودهنگام و چه با دریبل زدن و نزدیک شدن به دروازه. وقتی اواخر دهه ۱۹۹۰ برای نخستین بار این شیوه را دیدم، تصور می‌کردم به زودی در سراسر فوتبال جهان مورد استقبال قرار خواهد گرفت. اما برعکس، این ایده کنار گذاشته شد؛ اتفاقی که هنوز هم برایم عجیب است.

برخلاف بسیاری از ایده‌هایی که معمولاً به عنوان «نوآوری‌های آمریکایی» در فوتبال مورد انتقاد قرار می‌گیرند، این یکی واقعاً ایده خوبی بود. **گل طلایی با کاهش تعداد بازیکنان**؛ من هیچ وقت این بحث‌های همیشگی درباره ضربات پنالتی را درک نکرده‌ام. پنالتی بخشی از فوتبال است و اگر فکر می‌کنید راه درستی برای تعیین برنده یک مسابقه نیست، احتمالاً هیچ وقت خودتان پشت یک ضربه پنالتی قرار نگرفته‌اید.

در ایالات متحده، اغلب به ضربات پنالتی به چشم نوعی فرار از مسئولیت نگاه می‌شود؛ انگار که این روش با روح واقعی ورزش همخوانی ندارد. برخی منتقدان هم تصور می‌کنند: زدن پنالتی آن قدر آسان است که هیچ بازیکنی نباید آن را از دست بدهد. البته وقتی تیمی که از آن حمایت می‌کند در ضربات پنالتی شکست می‌خورد، تملش واقعاً سخت است. اما فوتبال همین است.

اگر مجبور باشم جایگزینی برای پنالتی‌ها پیشنهاد دهم، قانون گل طلایی را دوباره اجرا می‌کنم. علاوه بر آن، پس از پایان نخستین وقت اضافه، از هر تیم یک بازیکن و در نهایت حداکثر دو بازیکن کم می‌کند تا فضاهای بیشتری ایجاد شود و

فوتبال در طول سال‌ها قوانین

وقت اضافه را بارها تغییر داده است. از قانون گل طلایی گرفته تا گل نقره‌ای؛ قوانینی که در مقاطع مختلف، پایان مسابقه را با نمر رسیدن یک گل در وقت اضافه رقم می‌زدند. اما ضربات پنالتی تقریباً بدون تغییر باقی مانده است.

بگذارید اسکای جو

تکلیف برای مشخص کند! جیمز هورنکاسل؛ هر تیم ملی برای گل‌زندان وقت، سرگرمی مخصوص خودش را دارد. بعضی‌ها دات بازی می‌کنند و بعضی دیگر، مثل تیم ملی انگلیس، این روزها مشغول اسکای جو هستند؛ یک بازی کازینو بسیار اعتیادآور که اتفاقاً، هم در آن مهارت فوق‌العاده‌ای دارم!

پیشنهاد من ساده است. اگر پس از ۱۲۰ دقیقه هنوز برنده‌ای مشخص نشده باشد، داور یک سکه بیندازد. تیمی که درست حدس بزند، حق دارد بازی جایگزینی را که خودش انتخاب می‌کند، برای تعیین برنده معرفی کند. اگر کار به اینجا برسد، من با کمال میل حاضر می‌شوم برای تیم ملی انگلیس در مسابقه اسکای جو بازی کنم؛ چون در چندین سفر اسکی، وولین لورن، جیمز چارلسون و ورافائل هونیکشتاین را در این بازی کلاس شکست داده‌ام و وادارشان کرده‌ام تسلیم شوند! شاید دقیقاً به همین روش باشد که انگلیس بالاخره قهرمان جام جهانی شود!

تک به تک شدن از فاصله ۳۵ یاردی

نیور کی؛ ضربات پنالتی شاید کاملاً رضایت‌بخش نباشند، اما دست کم سیستم فعلی ابتدا به دو تیم فرصت کافی می‌دهد تا در ۱۲۰ دقیقه تکلیف بازی را مشخص کنند و اگر همچنان مساوی بودند، همه چیز به آزمون‌ای از مهارت و اعصاب سیزده می‌شود. به همین دلیل، من معتقدم این سیستم آن قدرها هم ایراد ندارد که نیاز به تغییر اساسی داشته باشد. با این حال، اگر قرار باشد جایگزینی برای آن انتخاب شود، من به شدت طرفدار همان روشی هستم که لیگ فوتبال آمریکا (مال‌ال اس) در سال‌های ابتدایی

3

خولیو انسیسوسو، ستاره جوان پاراگوتی، پس از پایان دیدار تاریخی تیمش برابر آلمان، نتوانست جلوی اشک‌هایش را بگیرد. او با گلی که به نمر رساند و نمایشی فوق‌العاده، پاراگوتی را به مهم‌ترین پیروزی تاریخ این کشور در جام جهانی رهبری کرد. انسیسوسو از بازی گفت: «بدر بزرگ همیشه به من می‌گفت تو قرار است نام انسیسوسورا به جام جهانی ببری.» امروز او فراتر از این وعده عمل کرد. بدر بزرگش که دیگر در میانشان نیست، حتماً از آسمان نظاره‌گر این لحظه بزرگ بوده است. امروز تمام پاراگوتی با خولیو و خانواده‌اش جشن می‌گیرند و او به فوش پایبند ماند. مأموریت انجام شد، بدر بزرگ.

2

هاجیمه مورایاسو، سرمربی تیم ملی ژاپن و بازیکنانش پس از سوت پایان دیدار مقابل برزیل که با برد دقیقه آخری شاگردان آنجولونی همراه بود، با حرکتی نمادین و سرشار از احترام، در برابر هواداران حاضر در ورزشگاه تعظیم کردند. آنها با این کار، از هوادارانی که در سراسر جام جهانی از تیم حمایت کرده و حتی تا ایالات متحده برای تشویق آنها رفته بودند، قدردانی کردند. این حرکت که ریشه در فرهنگ و اصالت ژاپنی دارد، تحسین گسترده کاربران شبکه‌های اجتماعی و کارشناسان فوتبال را به همراه داشت.

1

پس از حذف تیم ملی فوتبال هلند از رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶، نینمار ستاره تیم ملی برزیل با انتشار پیامی در شبکه‌های اجتماعی به پیش‌بینی اشتباه یک ریاضیدان آلمانی واکنش نشان داد. «یواخیم کلمنت» ریاضیدان آلمانی، پیش از آغاز رقابت‌های جام جهانی با استفاده از مدل‌های آماری و محاسبات ریاضی، تیم ملی هلند را به عنوان قهرمان این مسابقات پیش‌بینی کرده بود. با این حال حذف هلند از رقابت‌ها باعث شد نینمار که پیش‌تر نیز پس از پیروزی برزیل به این پیش‌بینی واکنش نشان داده بود، بار دیگر در فضای مجازی خطاب به کلمنت بنویسد: «این یکی را هم اشتباه گفتی!»

عکس نوشت